

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૦ મું

::

અંક ૮ એ

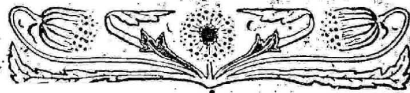
વીર સંવત્ ૨૪૭૦

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૦

જ્યેષ્ઠ

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

બહારગામ નાટે ઓર અંક ને હેટના પોસ્ટેજ-સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૧-૧૨-૦.

પુસ્તક-૬૦ સુ
અંક ૮ સેા.

જ્યેષ્ઠ

વીર સં. ૨૪૭૦
વિક્રમ સં. ૨૦૦૦

અનુક્રમણિકા

૧. શ્રી સુનાતિ જિન સ્તવન ... (સુનિશ્રી રુચવિનયજી) ૨૨૫
૨. શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન છંદ ... (સં. સુનિશ્રી વિદ્વાનંદવિનયજી) ૨૨૬
૩. શ્રી મંદુકિજિન સ્તવન ... (મગનલાલ મોતીચંદ શાહ) ૨૨૭
૪. ઢેન સીકવિ બાઈ સાણેક ... (સં. દુર્લભકુમાર ઝોંપી) ૨૨૮
૫. શ્રી પ્રહારિંધુ : ૮ ... (આ. શ્રી વિનયપદમજી) ૨૨૯
૬. વીરવિદાસ : ૧૬ ... (મોક્ષિતક) ૨૩૪
૭. પમોહં ... (કુવરજી) ૨૩૮
૮. વિવેક ... (કુવરજી) ૨૩૮
૯. પરસ્પરના દ્રેષ ને કેલેશ ... (કુવરજી) ૨૩૯
૧૦. લાયકાતના માપ : આભાર કેનો, માનવો ? (ક. દ. ઓ. પ્ર.) ૨૪૦
૧૧. જન્મ અને સગપણની વિચિત્રતા (મગનલાલ મોતીચંદ શાહ) ૨૪૨
૧૨. પ્રશોત્તર ... (પ્રશ્નકાર-બાઈ જોશમ પીતાંગર-ગરીબાધાર) ૨૪૩
૧૩. ભાવનગરના એક જિનચૈત્યનો જીર્ણોદ્ધાર ... (કુવરજી) ૨૪૬
૧૪. સાચી વિદ્યા ... (સુનિ શ્રી વિદ્વાનંદવિનયજી) ૨૪૭
૧૫. બાર દશમશ્રમણો ... (હીરાલાલ રમિકદાસ કાપડિયા) ૨૪૯
૧૬. નિગોહનું સ્વરૂપ ... (સુનિ શ્રી પુણ્યવિનયજી) ૨૫૫

વાર્ષિક સભાસંદેશ

સં. ૧૯૯૯ ના ચેત્રથી સં. ૨૦૦૦ ના આસો સુધીના વર્ષ એક તથા સાત માસની શીના રૂા. ૫) ન થાણ છે તથા હેટની છુકના પોસ્ટેજના છ આના મળી રૂા. ૫૫ નેક સુ. ૧૫ સુધીમાં મનીઓડરથી મોકલનારને હેટની છુકા રવાના કરવામાં આપાશે. સારવાદ લેા. પી. આજનાં ત્રણ આજી મળી રૂા. પ્રાક્ટનું વી. પી. કરવામાં આપાશે. હેટની છુકા નીચે પ્રમાણે છે.

૧. પ્રભાવિક પુરષો, (૫૪ ૪૬૦) ૨. પવિત્રતાના પદો, (૫૪ ૧૩૨) ૩. તરવતારી વધની સરસ્વતી સંવાદ, (૫૪ ૯૨) ૪. દુહાસંગ્રહ (૫૪ ૧૧૨) અને ૫. રત્નકર પચીશી-અનુવાદ.

શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ

આ માનવતા ગૃહસ્થ સભામાં જ્યારે પેટૂન થયા ત્યારે તે સંબંધી મોંઘ લેતાં કેટલીક જરૂરી હકીકત અમે દર્શાવી છે. અત્યારે જ્યારે તેઓ મહાલક્ષ્મી ગિલના એનેજરપણાની જવાબદારીભરેલી સ્થિતિથી સુધ્ધ થઈને નિવૃત્તિપરાયણ જિંદગી શુભરવા તૈયાર થયાં છે તે વખતે અમને તેમના પ્રત્યે વિશેષ માન ઉપજે છે અને તે એટલા મોટે કે-એવા દીર્ઘદર્શી અને પ્રોઢતાવાળા ગૃહસ્થ બે નિવૃત્તિપરાયણ થઈ પરમાર્થના કાર્યમાં વિશેષ-વિશેષ ભાગ લેતા કોઈ તે જરૂર પ્રગળે તેમની એવાનો સારો લાભ મળી શકે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે-ઉદારદિલથી મળેલી સંપત્તિનો સફલ્યથ કરનાર આ ગૃહસ્થ જરૂર પરમાર્થપરાયણ જિંદગીમાં બહુ સારો લાભ મેળવશે.

આ પિતા-પુત્રની સુયોગે મળેલી બેઠી અખંડ રહી પરમાર્થના કાર્યો વિશેષ કરવા શક્તિમાન નીવડે અને તે બેઠી પીઠાપુથ્ય ભોગવી અનેક પ્રકારનાં સત્કાર્યો કરી સારી માનના મેળવે. એવી પરમાત્મા પ્રત્યે અમારી પ્રાર્થના છે.

શ્રીમાન રમણિકલાલ ભોળીલાલ શેઠ

ભાઈ રમણિકલાલે મૈટ્રિક સુધી વ્યાવહારિક કેળવણી લઈ ઇન્ડિયન મરચાંટસ એન્ડર-બોરોની ટીપ્પેલા મેળવેલ છે. સ્વભાવથી જ તેમનું ચિત્ત નૂતન ઉદ્યોગની શોધ તરફ વળેલું હતું એટલે હિંદુસ્તા અર્ટિફિશિયલ રેશમ વણવાની શરૂઆત કરી ત્યારે આ ઉદ્યોગની જ પૂર્ણ માહિતી મેળવવા તેઓ લાપાન ગયા. બારીક નિરીક્ષણ અને હાંધી નવામને પરિણામે તેઓ આ ઉદ્યોગમાં નિપજાત બન્યા અને તેના પરિણામરૂપે અંતે એના પદ્ધતિમાં શ્રી માસ્ટર બીટલ મિલ્સ લિમીટી શરૂઆત કરી, જે અન્યારે માત્ર પાંચા પર કાર્ય કરી રહ્યો છે.

એક તરફ માસ્ટર મિલ્સનું મેનેજરપણું સંભાળી રહ્યા હતા અને બીજી બાજુ શ્રી ભોળીલાલભાઈની સાથે હોટલ ટેકેસ્ટાઈલ મિલના અનુકર્ય મેજાવરૂપે સમુચિત જ હતું. પિતાની કાર્યદક્ષતા, વિવેકીયતા, સહનરીક્ષતા વિગેરે શુભે તેમનામાં ઉત્પન્ન થઈ.

હવેકે સુખનું કાયદે અધિકાર આપવાનું કયા પિતાને મન ન થાય ? ભાઈ શ્રી રમણિકલાલની ભાણેશી અને યોગ્યતા બેઈ શ્રી ભોળીલાલભાઈએ પોતાના પૈતૃકકર્મી મિલના મેનેજરપણાનો ચાર્જ તેમને સુપ્રત કર્યો છે. આ રીતે ભાઈશ્રી રમણિકલાલે જે મિલના મેનેજરપણાની જવાબદારી સંભાળી લીધી છે. ભાઈશ્રી ભોળીલાલભાઈનું આ પગલું પગ સ્વયં સર પાંચાંકર પદ્ધતિના અનુકરણરૂપે રૂઢાંતરનું સ્મરણ કરાવે છે.

ભાઈશ્રી રમણિકલાલે હસસુખી સમીતાવડા સ્વભાવના અને કાર્યદક્ષ છે. તેમનું આનંદી સ્વભાવથી તેઓ પોતાના પૈતૃકકર્મી સી કોઈને પ્રિય કરી વડ્યા છે. આપની સલાહના કાર્યથી રંજિત થઈ તેમણે સલાહ પેટ્ટનપણાના સ્વીકાર કર્યો છે.

અને ક્રમશઃક્રમે કોઈ કે ઉત્તર પિતાના સુખગલે ચાલી, ચોર્યાહ અને સમસાના સંવિશેષ કર્યો કરી, પોતાને પ્રાપ્ત કૃતેલ લક્ષ્યોના સુદખ્ય કરી સ્વનામવટવને સફળ કરે.

શ્રીયુત મોહનલાલ તારાચંદ શાહ.

પરતેજનિવાસી આ ગૃહસ્થ આર વર્ષની લઘુવયમાં જન્મેલ જેવા દર દેશાવરમાં ગયા હતા, તે તેમની સ્વાભાવિક સાહસવૃત્તિ બાબતે છે. ત્યાં આગળ મારવાડી ગૃહસ્થની કાપડની પેઢીમાં ત્રણ વર્ષ સુધી નોકરી કરવા બાદ તેમની ખાત અને કાર્યકુશળતાથી રાખિત થઈ શેઠે તેમને પોતાની પેઢીમાં ભાગીદાર બનાવ્યા. ત્રણ વર્ષ સુધી ભાગીદારી ચાલવા બાદ તેઓએ પોતાનો સ્વતંત્ર કાપડનો ધંધો શરૂ કર્યો અને જન્મેલ તથા મદાસ જેવા શહેરમાં સારી પ્રતિષ્ઠા જમાવી.

આજથી પંદર વર્ષ પહેલાં ફિલ્મ ઉદ્યોગ હતું બતગૃતાવસ્થામાં આવતો હતો, તે વખતે મોહનલાલલાઇએ તે ઉદ્યોગમાં ઝુકાવ્યું અને અધ્યાગ પરિશ્રમ, ચકોર દ્રષ્ટિ અને કાર્યદક્ષતાથી ફિલ્મ ઉદ્યોગમાં સારું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું, આને તેઓ મુંબઈમાં મોહન પીકચર્સ કુંડાના માલિક બનવા સુધી ત્રણ-ચાર થિયેટરોનું સફળતાથી સંચાલન કરી રહ્યા છે.

તેઓ ફિલ્મ ડીસ્ટ્રીબ્યુટીંગનું પણ કાર્ય સુંદર રીતે કરે છે એટલે પોતે ફિલ્મ મોડ્યુલર્સ, ડીસ્ટ્રીબ્યુટર્સ તેમજ એક્ઝીક્યુટીવ્સ તરીકે સિનેમા જગતમાં 'મોહન પીકચર્સ' અને 'રમણિક પ્રોડક્શન'ના નામથી પીકચર્સ બેઝાર સુધી ખૂબ જાણીતા થયા છે. આ સર્વ કાર્યોમાં મેચના ભરીત રમણિકલાલ સારો સાથ આપી રહ્યા છે.

તેઓ સ્વચ્છ મિલનનાર સહૃદયી અને હસમુખ છે. તેઓએ ટાણા કાઠિયાવાડમાં પોતાના માતૃથી માનીબાઇના નામથી ધાર્મિક પાઠશાળા શરૂ કરવા માટે રૂ. ૫૦૦૦) આપ્યા છે. તળાબ અંતિ તાજતરમાં તેમને હસ્તે મુલ્યા મુકાયેલા વિદ્યાર્થીગૃહમાં પણ રૂ. ૫૦૦૦)ની સહાય આપી સારી કાર્યવાહ કરી છે. મુંબઈની મહાવીર વિદ્યાલયને રૂ. ૧૦૦૦૦)ની રકમ આપી પોતાની કેળવણી-પ્રિયતા બતાવી આપી છે. પ્રાપ્ત થયેલ અંચળ લક્ષ્મીનો મુકુતના કાર્યોમાં વિશેષ ને વિશેષ સહયોગ કરી તેઓ સ્વમાનવજીવન સફળ કરે અને પરમાત્મા તેમને નેનહિતાના નેનક કાર્યો કરવા દીર્ઘાયુષ્ય અર્થે એવી એમે મુરજી રાખીએ છીએ.

સત્યાના માનવતા ચેતન

શ્રીયુત મોહનલાલ તોરાચંદ શાહ

શ્રી મહોદય પ્રેમ-સાવનચર.

પુસ્તક ૬૦ સુ.
અંક ૮ ભા.

જ્યેષ્ઠ

વીર સં. ૨૪૭૦
વિ. સં. ૨૦૦૦

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા । (સુક્ષલેખ)

શ્રી સુમતિજિન સ્તવન

(વીરજિજ્ઞાસુ જગત ઉપકારી-એ દેશી)

સુમતિ જિનેશ્વર સાહિબ સાચો, અનુભવમાહિ આવે રે;
દેવ બહુલ ઇશુ જગમાં જોતા, કોઈ નહિ જિન તોલે રે. ॥ ૩ ॥

અવર અજ્ઞાને રાગે દેષે, સુમતિનાથ વિરાગે રે;
અવર કુચેષ્ટિત કર્મ-જાંબલે, પણ સુમતિ છે હરે રે. ॥ ૨ ॥

સર્વ જન્તુ સુખકારક સુદર, ભાવદયા ન વીસરે રે;
સુમતિ જિનેશ્વર સેવે સુદર, ભવ ત્રીજે દુઃખ ભાંજે રે. ॥ ૩ ॥

દર્શન સમક ક્ષય કરી લીધું, ક્ષાયિક સમકિત શુદ્ધ રે;
ઘાતી કર્મ ખપાવી લીધું, ક્ષયજ્ઞાન વિશુદ્ધ રે. ॥ ૪ ॥

તીર્થ સ્થાપના સુદર કીધી, ભાવિજનને હિતકાર રે;
ગણધર મુનિને ત્રિપદી કીધી, સર્વ લોકમાં સાર રે. ॥ ૫ ॥

નિવપદરાત્રી આતમ્ભાત્રી, અંતરજાત્રી નાથ રે;
સેવું પ્રેમ ધરી હિતકારી, સર્વ મનુષ્યો શિવસાથ રે. ॥ ૬ ॥

સુનિરાજ શ્રી રચકવિજયજી

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ છંદ

સમરી મન શારદ ભાવ ધરી, સ્તવશુ જિન પાસ સુચિત્ત કરી;
 શંખેશ્વરમંડળ ત્રિજગધણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૧
 અશ્વસેન નરેશ્વર ચિર ધ્યાતા, વામાદે રાણી જસ માતા;
 વાણારસી નયરી જેહતણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૨
 શુભ નીલ વરણ તનુ અતિ સોહે, દેખી નરનારી મન મોહે;
 પ્રભુની પ્રભુતા કિમ જાએ ગણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૩
 જસ નામે હય ગય રથ છાજે, ઘર પંચ શબ્દ વાજ વાજે;
 લીલા લીખમી લાલે ગિમણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૪
 અરિયણ આપદ દૂરે જાવે, ઘણી ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સંપદ પાવે;
 પદવી પ્રભુતા ઇન્દ્રાદિતણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૫
 અરિ અહી તસ્કર દૂરે નાથે, કરિ હરી જલ જલણાદિક નાથે;
 તનુ પીડ ટલે તુમ નામ ભણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૬
 તે કમલ હડીના મદ વાર્યો, અહિ યુગલ જલ તો ઉગાર્યો;
 મદવી દીધી ધરજેન્દ્રતણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૭
 કૃષ્ણ નિજ કટ પડયે ધ્યાયો, તવ તું પાતાલધક્રો આવ્યો;
 કરી સાર તે અદુપતિ સૈન્યતણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૮
 તુમ નામે સંકટ વિકટ ટલે, વિછડીયા વદ્ધલ આવી મલે;
 વળી પામે ઋદ્ધિ રમા રમણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૯
 તું તાત માત જંઘવ સાચો, સમરથ સાહિબ સુરઘટ જાચો;
 મહાવંછિત પૂરણ અમર મણિ, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૧૦
 ઇત્યાદિક તુમ શુણ અતિ ગહુલા, મુજથી કેમ કહેવાય સઘલા ?
 તું અગમ અગોચર અકળ ઘણી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૧૧
 પંડિત હિત સેવક જિન પલણે, પરભાતે જે તુમ નામ શુણે;
 તે પામે સંપત્તિ સહસશુંળી, કીરતિ કમલા મહીમાંહે ઘણી. ૧૨

કલશ

ઘણી કીર્તિ જગમાંહે, પાસે તુમ પ્રગટ સાચી,
 કરે ગીત શુણગાન, દેવ દેવી મન માચી;
 સઘલે દેશથી લોક, સમૂહ મિલીયા આવે,
 જે સેવે તુમ પાય, તહ સુખ સંપત્તિ પાવે. ૧૩
 જિનવિજય કહે જગદીશ તું, દેવ એક ત્રિભુવનધણી;
 જયો જયો પાસ શંખેશ્વરા, તું આસપૂરે અમ મનતણી. ૧૪

સંગ્રહક-મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી

(૨૨૬)

શ્રી મહિલનાથ જિન સ્તવન

(ગોવિંદા શુભ ગાઓ રે, ગોપાલે શુભ ગાઓ રે, સહુએ નરનાર—ઓ રાગ)

મહિલ જિનંદ શુભ ગાઓ રે, તીર્થપતિ શુભ ગાઓ રે, ભવિયાં નરનાર.

પ્રભાવતી માતાના બાથા, કુંભ નૃપ તનયા કહેવાયા, (૨)

મિથિલાપુરીમાં જન્મ પામ્યા રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧

દેવલોકથી ચવીને, બગીચા સાગર સુખ ભોગવીને, (૨)

શ્રીવેદે પ્રભુ છ પધાર્યા રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૨

નિકાચિત માયાનાં કર્મો, ઉદય આઘ્યા ધર્મન ધર્મો, (૨)

શ્રીવેદના બાણો એ મર્મો રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૩

પ્રભુવતી પુત્રીને નીરખે, માતૃપિતાનાં હૈયાં હરખે, (૨)

તીર્થ કરપદની એ દેવી રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૪

જ્ઞાનશુભમાં અધિક શોભે, સોખ કળાઓ વિધવિધ ઝોપે, (૨)

નીલરંગે જગ મોહિ રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૫

હોંશભર્યા નૃપતિઓ આઘ્યા, પરજીવાના કોડે ભરમાઘ્યા, (૨)

પુતળી દષ્ટાંતે પ્રતિજોધ્યા રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૬

પતંગ બની દીપકમાં પડતાં, લક્ષ ચોરાશી ફેરા ફરતા, (૨)

એ છવો મુખમાં નહિ ઠરતા રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૭

અગડ પ્રભુચર્ય પાળી, જ્ઞાનધ્યાનમાં છવન ગાળી, (૨)

સંસારના મોહ ઉતારી રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૮

માગશર શુદ્ધિ એકાદશી કહીએ, ત્રિકલ્યાણિક તિથિ ગણીએ, (૨)

ભણીએ અનંત શુભગામી રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૯

તૃપ્તિના અંકુરે ત્યાગી, આત્મ શુભના થયા અનુરાગી, (૨)

ભાંગી છે ભવની ભટ્ટીયારી રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧૦

સમકિતથી ભવ ત્રીજે બાણો, મોક્ષ ગયા જિનવર પ્રમાણો, (૨)

ઉત્કટ વૈરાગ્ય ધારા બાણો રે, ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧૧

અનંત કાળે આશ્ચર્ય ઉપજ્યાં, શ્રીવેદે તીર્થ કરે જન્મ્યા, (૨)

સમેતશિખર સિદ્ધિ પામ્યા રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧૨

સાધક યોધક પ્રભુ નામ તમારાં, લેતાં દુઃખેનાં બાથ હમારાં, (૨)

હૃદયમાં થાય અજવાળાં રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧૩

લગી લગીને આજે નમીએ, ભાવે પ્રભુના શુભ સ્મરીએ. (૨)

કાળભંધિએ બધ મળીએ રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧૪

સમ્યગ્ભાવે ભક્તિ કરતાં, અનેક છવો પ્યાર ઉતરતાં, (૨)

“પ્રકાશ” (સિદ્ધ)ના સ્થાનમાં બધ ઠરતાં રે—ભવિયાં નરનાર. મહિલ ૧૫

મગનલાલ મોતીચંદ શાહ-વલ્લભ કેશવ

જૈન સ્ત્રીકવિ ગાઈ માણેક

(સં. હર્ષભદ્રમાર ગાંધી-રાજકે.૧૨)

જૈન સાહિત્યમાંથી આજ સુધીમાં સ્ત્રીકવિ તરીકે માત્ર ગાઈ માણેકનું જ નામ મળી આવે છે. એમનો જન્મ સંવત ૧૮૬૬ માં કાઠિઆવાડમાં થયો હતો. એમનું આધ્યાત્મિક જીવન, ભક્તિભાવ અને વીતરાજ પદની આરાધના એ સૌ મનન કરવા યોગ્ય છે. એમની પરંપરા અને માન્યતા મૂર્તિપૂજક તપાશ્ચર્યમાં હતી. એમણે સ્તવનો, ભજનો, પદો વગેરે છૂટક છૂટક પણ સુંદર ભાષામાં રચેલા છે. દા. ત.—

નેમિનાથ:—

નેમિનાથનો દેશ અલૌકિક, વહાલો અતિશય લાગે છે;
વરતે ઓનંદમંગલ નિત્યે, બ્રાંતિ મનની લાગે છે. નેં ૧
લક્ષ્મણી બાંધ્યામાં નાવે, વાણીથી છે ન્યારો છે;
ધ્યાની કોઈકે ધ્યાને દેખે, મધન કરે દિ સારો છે. નેં ૨
કરમ ભરમનો ત્યાં નહિ વાસો, સુખ સુખનો રાશિ છે;
આરાધક તે ગાહુ સુલભ છે, અલખ પુરુષ અવિનાશી છે. નેં ૩
ત્રણે લોકથી ન્યારો ખેલે, ન મળે ભાતિ ભાતિ છે;
નિજમાં નિજ ભજે તે દેખે, સુરતા ઉલટ સમાતી છે. નેં ૪
પરવસ્તુમાં મોહ હોય ત્યાં, દર્શન કદિ ન થાતાં છે;
નિજ ને પરનો લેદ સમજે તે, નિજમાં નિજ સમાતા છે. નેં ૫
સૌ શોણની એક અક્ષલ છે, પ્રેમ પદારથ પોતે છે;
ગાઈ માણેકને વાણી પ્રગટી, મરવું મટયું કમોતે છે. નેં ૬

શ્રી સીમંધરસ્વામી:—

પ્રાતઃ સમે સીમંધરસ્વામી, ભાવ ધરીને લજીએ છે;
સમવસરણમાં બેડા નિરખી, પર ભાવો સૌ તણીએ છે. પ્રા. ૧
નિજ શુદ્ધ ચેતન સ્વામ સીમંધર, સમવસરણ નિજ વિશવ છે;
ધ્યાન ધરતાં નિજનું નિજમાં, ટળતાં આ ભવ પરભવ છે. પ્રા. ૨
ત્રિગંડો બેડક જગન્નંદર છે, દર્શન જ્ઞાન આરિત્રો છે;
દીએ દેશના સર્વે જીવોને, નહિ કો શત્રુ ગિત્રો છે. પ્રા. ૩
ઈશ અને ઈશ્વણી આપી, પૂજે પ્રભુતા પાપો છે;
સહુને શાંતિ પ્રગટે દિલમાં, હોય રંક કે રાયો છે. પ્રા. ૪
પ્રભુ વિરાજે નિજ સ્વભાવે, પરથી નહિ પ્રસંગો છે;
ઉંચાધીન ઉપદેશ પ્રગટતાં, રચાય બાહ્ય અંગો છે. પ્રા. ૫
પ્રભુ નથી કર્તા કે લોકતા, પ્રભુ રહ્યા નિજ પદમાં છે;
ગાઈ માણેકને વાણી પ્રગટી, દષ્ટિ ગઈ બે હૃદમાં છે. પ્રા. ૬

(૨૨૮)

શ્રી પ્રશ્નસિંધુ

રચયિતા:—આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરિ.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૨૦૧)

૧૦૩. પ્રશ્ન—જેય અને ઉપાદેયાદિ પદાર્થોનાં કયા પદાર્થોને ઉદ્દેશીને થય અને નિયમગી પ્રવૃત્તિ થાય છે ?

ઉત્તર—ત્યાગ કરવા લાયક પદાર્થોને ઉદ્દેશીને થય અને નિયમ શબ્દની પ્રવૃત્તિ થાય છે. એટલે યાવજ્જીવ સુધીનું જે પ્રત્યાખ્યાન કરાય તે થય કહેવાય, તે અસુક સુદત સુધી જે અલક્ષ્યાદિનું પ્રત્યાખ્યાન કરાય તે નિયમ કહેવાય, એમ સમ્યક્ત્વકોસુદી વગેરે અનેક પ્રશ્નોમાં જણાવ્યું છે. તેમાં પાઠ છે કે—યમશ્ચ નિયમશ્ચેતિ, દ્વૌ ત્યાજ્યે વસ્તુનિ સ્મૃતૌ ॥ યાવજ્જીવં યમો-જ્ઞેયઃ, સાવચિનિયમઃ સ્મૃતઃ ॥ ૧ ॥

૧૦૪. પ્રશ્ન—અહીંપના પાંચે મેરુ ઊચાઈમાં એક સરખા છે કેનાના મોટા ?

ઉત્તર—જંબુદ્વીપના મેરુનું પ્રમાણ લાખ યોજનનું છે અને ધાતકી ખડના બે મેરુ અને પુષ્કરવર દ્વીપાર્ધના બે મેરુ-કુલે ચારે મેરુપર્વતો જંબુદ્વીપના મેરુ કરતાં નાના છે, કારણ કે—તે ચારેનું પ્રમાણ ૮૫ હજાર યોજન છે, એમ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજે ત્રિપદિશલાકા પુરુષચરિત્રમાં જણાવ્યું છે. ચત્ત્વરો મેરવઃ ક્ષુદ્રાઃ ધાતકીપુષ્કરાર્દ્યોઃ ॥ યોજનાનાં પચ્ચદશ સદસ્યા મેરુતોડણવઃ ॥ ૧ ॥

૧૦૫. પ્રશ્ન—નવ શ્રેણીકની ઉપર રહેલા પાંચ અનુત્તર વિમાનોનાં નામ કયા કયા ?

ઉત્તર—૧ વિજય. ૨ વૈજયંત. ૩ જયંત. ૪ અપરાજિત. ૫ સર્વાર્થસિદ્ધ. આ રીતે પાંચ અનુત્તર વિમાનના નામો શ્રી પ્રણાપનાસ્ત્રાદિમાં જણાવ્યા છે.

૧૦૬. પ્રશ્ન—એ પાંચે અનુત્તર વિમાનો કેવા પ્રકારે રહ્યા છે ?

ઉત્તર—૧ વિજય વિમાન-પૂર્વદિશામાં. ૨ વૈજયંત વિમાન-દક્ષિણ દિશામાં. ૩ જયંત વિમાન-પશ્ચિમ દિશામાં. ૪ અપરાજિત વિમાન-ઉત્તર દિશામાં છે, આ ચારેની મધ્યમાં સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાન જાણવું. સ્થાપનાઃ—

કહ્યું છે કે—

વિજયં વૈજયન્તે ચ, જયન્તં ચાપરાજિતમ્।
પ્રાક્ર ક્રમેણ વિમાનાનિ, મધ્યે સર્વાર્થસિદ્ધકમ્ ॥૧॥

જયંત ૦

૦ અપરાજિત.

૦ વૈજયંત

૧૦૭. પ્રશ્ન—પાંચે અનુત્તર વિમાનોમાં રહેલા દેવોની ભવસ્થિતિનું પ્રમાણ શું ?

ઉત્તર—આયુષ્યનું ૧૧૦ નામ ભવસ્થિતિ છે. વિજયાદિ ચારે વિમાનોમાં રહેલા દેવોનું જઘન્ય આયુષ્ય ૩૧ સાગરોપમનું ને

ઉત્કૃષ્ટ ડર સાગરોપમતું બાણુવું. આ બાળતમાં ચોથા અંગ તરીકે પ્રસિદ્ધ શ્રી સમવાયાંગમાં જઘન્ય ડર સાગર ને પ્રજાપનાસૂત્ર ને બૃહત્સંગ્રહણીમાં ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ડર સાગરોપમ કહ્યું છે. એ જ પ્રમાણે તત્ત્વાર્થસૂત્રના ચોથા અધ્યાયના-
પરતઃ પરતઃ પૂર્વાપૂર્વાડનન્તરા ॥ ૪૨ ॥ આ સૂત્રના ભાષ્યમાં પણ શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચકે કહ્યું છે. તથા સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં દેવોતું અજઘન્યોત્કૃષ્ટ સ્વરૂપે ડર સાગરોપમતું આયુષ્ય બાણુવું. અહીંના દેવોના આયુષ્યની બાળતમાં જઘન્ય વિભાગ કે ઉત્કૃષ્ટ વિભાગ છે જ નહિ, તેથી અજઘન્યોત્કૃષ્ટ ડર સાગરોપમ કહ્યા છે.

૧૦૮. પ્રશ્ન—શ્રી, યુગેરે દેવીઓ દેવોની ચાર નિકાય પૈટ્રી કય નિકાયમાં રહે છે? ઉત્તર—એ દેવીઓ ભુવનપતિ નિકાયની છે, એમ શ્રી બૃહત્સંગ્રહણી સૂત્રની ટીકા વગેરે ગ્રંથોમાં જણાવ્યું છે.

૧૦૯. પ્રશ્ન—આમ ગોરસ અને દિઠલતું સ્વરૂપ શું?

ઉત્તર—દૂધ, દહીં ને છાશ આ ત્રણ પદાર્થો ગોરસ કહેવાય. આ ત્રણને જ્યાં સુધી બનાં ન કર્યાં હોય ત્યાંસુધી તે આમ ગોરસ કહેવાય. વળી જેની સરખી બે ફાડ થતી હોય, તેમજ જેને પીલવાથી તેલ ન નીકળતું હોય એવા અડદ, મગ, તુવેર, વાલ, ચોળા વગેરે તથા તેની ભાજી વગેરે પણ દિઠલ ગણાય છે. પણ બદામ પસ્તા ચોરોળી વગેરે દિઠલ ન કહેવાય, કારણ કે તેમાંથી તેલ નીકળે છે. આ દિઠલતું લક્ષણ રત્નસંચય ગ્રંથમાં આ પ્રમાણે કહ્યું છે કે—વંટી વગેરે યંત્રમાં પીલતાં જેમાં નખીયા હોય તે દિઠલ કહેવાય. તેની બે ફાડ થઈ તો પણ તેમાં નખીયા રહે છે માટે તે દિઠલ કહેવાય છે. કહ્યું છે કે—જમ્મિય પીલિજંતે, જં હોદ નહોય તં વિદલં ॥ વિદલેડવિ હુ નિષ્ફલં તદુ ન જહાય તો વિદલં ॥ ૪૦૪ ॥ કાચા (ઉના કર્યાં વિનાના) ગોરસની સાથે દિઠલ ન જ ખવાય, કારણ કે એ લેગાં થતાંની સાથે જરૂર લવેત્પત્તિ થાય છે.

૧૧૦. પ્રશ્ન—જ્યોતિષક દેવોના પાંચ ભેદોમાં ચંદ્ર અને સૂર્ય એકેક ગણ્યા, તેનું શું કારણ?

ઉત્તર—જાતિની અપેક્ષાએ એકેક સૂર્ય ચંદ્ર ગણ્યા છે, તેથી સૂર્ય ચંદ્રો વધારે પણ હોય એમ સમજવું.

૧૧૧. પ્રશ્ન—અહીંદ્રોપમાંના દરેક દ્રોપમાં કેટલા સૂર્ય ચંદ્ર હોય?

ઉત્તર—અંબુદ્રોપમાં બે સૂર્ય ને બે ચંદ્રમાં, લવણસમુદ્રમાં ચાર સૂર્ય ને ચાર ચંદ્રમાં, ધાતકીખંડમાં બાર સૂર્ય ને બાર ચંદ્રમાં તથા કાલોદધિ સમુદ્રમાં ૪૨ સૂર્ય ને ૪૨ ચંદ્રમાં અને પુષ્કરવર દ્રોપાર્ધમાં ૭૨ સૂર્ય ને ૭૨ ચંદ્રમાં હોય છે. આ રીતે ૧૩૨ સૂર્ય ને ૧૩૨ ચંદ્રમાં અહીંદ્રોપમાં હોય છે. વિશેષ બીના સૂર્યપ્રજ્ઞાપિ ટીકાદિમાં જણાવી છે.

૧૧૨. પ્રશ્ન—શ્રી પ્રજાપના સૂત્રાદિમાં દેવોના ચાર ભેદ કહ્યા ને શ્રી ભગવતીજમાં દેવોના પાંચ ભેદ કહ્યા, તેનું શું કારણ?

અંક ૮ ભો]

શ્રી પ્રશ્નસિધ્ધિ

૨૩૧

ઉત્તર—ભાવ દેવને લક્ષ્યમાં રાખીને શ્રી શ્યામાચાર્ય ભગવતે શ્રી પ્રજાપતિ સૂત્રમાં દેવના ચાર ભેદો જણાવ્યા છે. એ જ અપેક્ષા ન્યાં ન્યાં ચાર ભેદો જણાવ્યા હોય ત્યાં સર્વત્ર સમજવી. તેમજ પૂજ્યત્વાદિ શુભ વગેરેને લક્ષ્યમાં રાખીને શ્રી મુખર્માસ્વામીજીએ શ્રી ભગવતી સૂત્રના ૧૨ માં શતકના નવમા ઉદ્દેશના ૪૬૧ માં સૂત્રમાં પાંચ ભેદો જણાવ્યા છે. આ રીતે અપેક્ષા ભુદ્ધી ભુદ્ધી હોવાથી દેવોના અનેક ભેદો વિવિધ પ્રકારે થઈ શકે છે. જેમ પ્રવચનસારોદારમાં જીવના ૫૮૪ તથા ૫૬૩ ભેદો ભુદ્ધી ભુદ્ધી રીતે ગણાવ્યા છે.

૧૧૩. પ્રશ્ન—વિજય, વૈજય તાદિ રાજધાનીઓના કિલ્લાઓની ઊંચાઈ કેટલી ?

ઉત્તર—શ્રી જીવાભિગમસૂત્રમાં ૩૭૫ યોજન કહી છે, શ્રી રામવાયંગસૂત્રમાં ૩૭ યોજન કહી છે. સાચો નિર્ણય કેવલી નાણે.

૧૧૪. પ્રશ્ન—દેવલોકની વાવડીઓમાં માછલાં વગેરે હોય કે નહિ ?

ઉત્તર—માછલાં વગેરે જીવો ન હોય, પરંતુ પૃથ્વીના પરિણામરૂપ મત્સ્યાદિના આકાર માત્ર હોય. કહ્યું છે કે—“સુરલોચનાવીમન્જ્ઞે મચ્છાદ્વજલયરા નતિથ”

૧૧૫. પ્રશ્ન—આઠ સમયના કેવલસચ્ચુદ્ધાતમાં કયે કયે સમયે ઔદારિકાદિ કાયયોગ હોય ?

ઉત્તર—પહેલા સમયમાં ને આઠમા સમયમાં ઔદારિક કાયયોગ હોય, બીજા છઠ્ઠા સાતમા સમયમાં ઔદારિક મિશ્ર કાયયોગ, ત્રીજા સોશ પાંચમા સમયમાં કાર્મણ કાયયોગ હોય છે. આ ગાળતેમાં ઉભારવાતિ વાચકે પ્રશ્નમરતિમાં કહ્યું છે કે—ઔદારિકપ્રયોક્તા પ્રથમાષ્ટમસમયયોરસાવિષ્ઠઃ ॥ મિશ્રૌદારિકયોક્તા સુતમ-વષ્ટદ્વિતીયેષુ ॥૧॥ કાર્મણશરીરયોગી ચતુર્થકે પંચમે તૃતીયે ચ ॥ સમયત્રયે ચ તસ્મિન્મયલ્પનાદારકો નિયમાત્ ॥ ૨ ॥ ત્રીજા સોશ પાંચમા સમયમાં કેવલી ભગવતને અનાહારકપણું હોય છે, ઔદારિક મિશ્રકાયયોગમાં મિશ્રતા કાર્મણી સાથે છે, એમ સમજવું.

૧૧૬. પ્રશ્ન—તે જ વર્તમાન ભવમાં મોક્ષે જનારા જીવો કયા કયા ?

ઉત્તર—શ્રી તીર્થંકર દેવો, ગણધર મહારાજ, ચાર વાર જેઓએ આદારક શરીર ક્યું છે તેવા જીવો તદ્દભવમોક્ષગામી બાળવા, એમ લખિયેતોમોક્ષ અનેક પ્રાણીમાં જણાવ્યું છે.

૧૧૭. પ્રશ્ન—એકાવતારી દેવો કયા ?

ઉત્તર—સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનનાં દેવો નિશ્ચયે કરી એકાવતારી બાળવા, લોકાંતિક દેવો એકાવતારી હોય છે, એમ શ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરિ મહારાજે વિચારસારપ્રકરણની ૧૨૩ મી ગાથામાં જણાવ્યું છે. દેવલોકમાં રહેલા તે તીર્થંકરના જીવો કે જેઓ દેવાણ્ય પૂરું કરીને તરત જ છેલ્લા મનુષ્ય ભવમાં આવી મોક્ષે જવાના છે તેઓ પણ એકાવતારી કહેવાય. એક વાર મનુષ્યભવ પામીને જેઓ મોક્ષે બંધ તેઓ એકાવતારી કહેવાય.

૨૩૨

શ્રી જૈન વર્મ પ્રકાશ

[ભવેશ

૧૧૮. પ્રશ્ન—વૈમાનિક દેવોના અપેક્ષાએ ૩૮ લેદો થાય છે, તે કઈ રીતે ?

ઉત્તર—આર દેવલોકના દેવોના ૧૨, લોકાંતિક દેવોના ૬, ક્ષિણીયોયાના ૩, નવ ગ્રેવેયકના ૬, પાંચ અનુત્તર વિમાનોના ૫ લેદો. આ રીતે ૩૮ લેદો જાણવા.

૧૧૯ પ્રશ્ન—ભાવ દેવનું સ્વરૂપ શું ?

ઉત્તર—દેવલોકમાં રહેલા દેવાયુષ્યને લોગવનારા દેવો ભાવ દેવ કહેવાય. તેના જ લુપ્તપતિ, અંતર, ભવૈતિષ્ઠ અને વૈમાનિક આ રીતે ચાર લેદો શ્રી જીવ-વિચાર વગેરેમાં જણાવ્યા છે. ૧૧૯

૧૨૦. પ્રશ્ન—ભાવ દેવોના ૩૫૬ લેદો કઈ રીતે થઈ શકે ?

ઉત્તર—લુપ્તપતિનાં ૧૦ લેદ, પરમાધાર્મિક દેવોના ૧૫ લેદ, અંતરના ૧૦૫ લેદ, ભવૈતિષ્ઠ દેવોના ૧૦ લેદ, વૈમાનિક દેવોના ૧૧૮ મા પ્રશ્નમાં જણાવેલા ૩૮ લેદો સર્વ મળી ૧૭૮ લેદ થયા. તે સર્વના પર્વાસા અને અપર્વાસા આ બે લેદ ગણતાં ૩૫૬ લેદો જાણવા.

૧૨૧. પ્રશ્ન—પરમાણુ શાશ્વત છે કે અશાશ્વત ?

ઉત્તર—દ્રવ્યની અપેક્ષાએ પરમાણુ શાશ્વત અને પર્વાયની અપેક્ષાએ પરમાણુ અશાશ્વત છે. આ બાબતમાં શ્રી ભગવતી સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—પરમાણુપુરુષલેખે મંતે ! સ્મરણ શસાસપ ! ઉત્તર—ગોયમા ! સિય સાસપ સિય અસાસપ ॥ સે કેળદુર્ણ મંતે પવં લુચ્ચદ ? ગોયમા ! વજ્રદુયાપ સાસપ પજ્જવદુયાપ અસાસપત્તિ ॥

૧૨૨. પ્રશ્ન—પુણ્યાનુબંધી પુણ્યનું સ્વરૂપ શું ?

ઉત્તર—પાછલા ભવમાં ગાંધેલા પુણ્ય કર્મોના અગ્રાધાકાલ પૂરો થતાં બચારે ચાલુ ભવમાં તેનો ઉદય થાય ત્યારે તેનો અનુભવ કરતાં દાન, શીલ, તપ, ભાવ વગેરે પુણ્યકર્મના સાધનો, સેવી નવું પુણ્યકર્મ ગાંધે. આવું જે પુણ્ય તે પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય કહેવાય. અહીં જૂનાં પુણ્ય કર્મોના ઉદયકાળમાં નવાં પુણ્યકર્મો બંધાય છે. આ પુણ્યાનુબંધી પુણ્યનું સ્વરૂપ છે. આવા પુણ્યકર્મોના ઉદયથી મળેલ લક્ષ્મી વગેરેનો દાનાદિ સત્કાર્યોમાં સદુપયોગ થઈ શકે છે, મારે જ આવા પુણ્યના ઉદયવાલા જીવો સાતે ક્ષેત્રોને પોલીને આત્મકલ્યાણ કરે છે. અહીં દષ્ટાંત તરીકે ભરત ચક્રવર્તી, અભયકુમાર વગેરે જાણવા. ભરત ચક્રવર્તી પાછલા ભવના પુણ્ય કર્મોના ઉદયથી આ ભવમાં ચક્રવર્તી પાછા પામ્યા. તે સ્થિતિમાં પાછા દાનાદિની આરાધના કરી, આત્મિક જીવનમાં અનિર્વ્યભાવના ભાવતાં કેવલજ્ઞાન પામ્યા. મુનિવેષ અંગીકાર કરી, એક લાખ પૂર્વ સુધી પૃથ્વીતલ ઉપર મુનિપણે વિચરી, સ્વપરતારક બની મુક્તિ પામ્યા. અભયકુમાર મંત્રી પાછલા ભવની પુણ્યાર્થથી અહીં રાજપુત્ર થયા. અવસરે પ્રભુશ્રી મહાવીરદેવ પાસે પરમ ઉલ્લાસથી નિર્મલ સંયમની સાત્ત્વિકી આરાધના કરી સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં એકાવતારી દેવપણું ઉત્પન્ન થયા. ત્યાં તેત્રીશ સાગરોપમનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી મનુષ્ય ભવ પામી મોક્ષે જશે.

૧૨૩. પ્રશ્ન—પુણ્યાનુબંધી પાપનું સ્વરૂપ શું ?

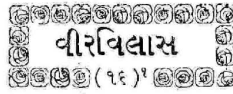
ઉત્તર—આની સામાન્ય વ્યાખ્યા એ છે કે—જે પાપના ઉદયકાળમાં પુણ્ય બંધાય, તે પુણ્યાનુબંધી પાપ કહેવાય. એટલે પાછલા ભવમાં કરેલ પાપકર્મોના અભાષાકાળ વીત્યા બાદ જ્યારે ઉદય થાય, તે વખતે દુઃખી સ્થિતિમાં પણ સુનિરાજ વગેરેનો ઉપદેશ સાંભળી, ધર્મારાધન કરી નવા પુણ્યકર્મો બાંધે, આવા પ્રકારનું જે પાપ તે પુણ્યાનુબંધી પાપ કહેવાય. અહીં આર્દ્રકુમાર, અવંતી સુકુમાલના પાછલા ભવનો જીવ મચ્છીમાર વગેરેના દષ્ટાંતો બાજુવા. સંયમની વિરાધના કરવાથી બંધાયેલા પાપકર્મોના ઉદય થતાં આર્દ્રકુમાર અનાર્થદેશમાં જન્મ પામ્યા, પણ અભયકુમારે મોઢલેલી જિનપ્રતિમાના દર્શનથી ભતિરુમરણ જ્ઞાન પામી, પાછલા ભવની ધીના બાણી, સંયમની આરાધના કરી ઉત્તમ સુખ પામ્યા. પાછલા ભવમાં અવંતીસુકુમાલનો જીવ મચ્છીમાર હતો. પાપના ઉદયથી તે મચ્છીમારપણું પામ્યો પણ સુનિની દેશના સાંભળી, દેશવિરતિ ધર્મની આરાધના કરી તે મચ્છીમાર નલિનીગુહમ વિમાનમાં દેવપણું-ઉત્પન્ન થયો. શાલિભદ્ર તથા ધન્યકુમારના જીવ પાછલા ભવમાં ગરીબ સ્થિતિમાં હતા. તે ગરીબાઈ પાપકર્મના ઉદયથી પામ્યા. પણ આ ભવમાં સુપાત્રદાન પરમ ઉદ્ધાસથી દેતાં તે બંને ભવોત્તરમાં સુખમય માનવભવ પામ્યા. અવંતીસુકુમાલ-શાલિભદ્ર-ધન્યકુમાર આ ત્રણે ભવજીવો આજુ ભવમાં જે સુખી હતા તે પાછલા ભવની પુણ્યકર્મો દેલ બાજુવા.

૧૨૪ પ્રશ્ન—પાપાનુબંધી પુણ્યનું સ્વરૂપ શું ?

ઉત્તર—જે પુણ્યના ઉદયકાલમાં પાપકર્મો બંધાય, તે પાપાનુબંધી પુણ્ય કહેવાય એટલે આવા પુણ્ય કર્મોને બાંધનારા જીવો આજુ ભવમાં પુણ્યોદયે સારી સ્થિતિમાં હોય છે પણ પુદ્ગલાનદી બનીને તેઓ વિષયક્રયાયને સેવીને દુર્ગતિમાં જાય છે. અહીં દષ્ટાંત તરીકે સુભુસચકવર્તી વગેરે બાજુવા. પાછલા ભવની પુણ્યાનુબંધી તે ચકવર્તીપણું પામ્યો પણ તે ભવમાં અધર્મમય જીવન જીવીને નરકે ગયો ચકવર્તીની બાળતામાં એવો નિયમ છે કે જે તે આજુ ભવમાં ચકવર્તીપણું નો ત્યાગ કરી સંયમની આરાધના કરે તો તે મોક્ષે જાય, જેમ શ્રી શાંતિનાથ, કુંચુનાથ, અરનાથ પ્રભુ કદાચ મોક્ષે ન જાય તો દેવલોકમાં વૈમાનિક દેવપણું પામે, જેમ સનતકુમાર ચકવર્તી. મચ્છણ શેઠ પાછલા ભવની પુણ્યાનુબંધી લક્ષ્મી પામ્યો પણ કંબુસાઈ વગેરે કારણોને લઈને સંસારગતિ ન પામ્યો.

૧૨૫ પ્રશ્ન—પાપાનુબંધી પાપનું સ્વરૂપ શું ?

ઉત્તર—પાપને બંધાનારું જે પાપ તે પાપાનુબંધી પાપ કહેવાય, એટલે પાછલા ભવમાં જીવહિંસાદિ પાપના કારણો સેવી બાંધેલા પાપકર્મોના ઉદયે આ ભવમાં જેઓ દુઃખ ભોગવી રહ્યા છે ને નવા પાપકર્મો કરી દુર્ગતિમાં જવા લાયક બને છે તેઓ પાપાનુબંધી પાપના ઉદયવાલા બાજુવા. અહીં દષ્ટાંત તરીકે ગિલાડી, ઉદર વગેરે બાજુવા.

૨ મહથે મોહન ના ઝોળખાય રે,

મનમાન્યા મોહનને મળીને, વિછડશો તહીં કેલ્ય.

સાતાવેદનીયના પ્રસંગમાં આ છવ પડી જવ ત્યારે તેને સ્વામી-ભગવાન સાંભરતો નથી. એ ગાન-તાન, વિનોદ અને ધમાલમાં એટલો પડી જવ છે કે એને પોતાના જીવનમાં આદર્શ જેવી ચીજ છે તે ખ્યાલમાં પણ રહેતું નથી અને એ પોતાની નાની મોટી હકુરાઈમાં મલકાનો આશ્વો જવ છે. એ નાના ગામડામાં હોય તો નાની શેઠાઈ અને મોટા શહેરમાં હોય તો ત્યાં જમાવેલી પોતાની નાનકડી શી દુનિયામાં એ ઝોતપોત થઈ જવ છે, એ પોતાના નાના મોટા વેપાર કે વ્યવસાયને ધન્ય માને છે, એ પોતાની આસપાસ જમાવેલ આશિનોની પ્રશંસા કે ખુશામતમાં ચકચૂર થઈ જવ છે અને પોતાને મળેલ અસાધારણ લાભમાં ફૂલાઈ જઈ ધરતી પર જતણે પગ પણ ન દેવાની સ્થિતિએ નાચતો ફરે છે.

પણ શાતાસુખમાં કે ધનમાલના દમલામાં પડેલા, ઉપરાંત મહાદારણુ આપતિમાં પડેલા કે જેમ તેમ કરીને જીવન નભાવનારા, મોંઘવારીના પંચથી દયાઈ ગયેલા કે મરવાને પાંકે જીવતાઓની સ્થિતિ જોઈએ કે માનસિક વિચારણામાં પોતાને આજળ વધી ગયેલાં માનનારાં પણ સંસારમાં સર્વસ્વ માનનારા અને આ જીવનનો બને તેટલો લાંબ લેવા નિષ્કળ પડેલા માણસોની સ્થિતિ વિચારીએ તો પણ પુદ્ગળાનંદોપણું, વિષવકષાયમાં રક્તતા, ડાં તો વર્તમાન કાળમાં કાંઈ દમ નથી, ભૂતકાળ સારો હતો એવી દ્રિષ્ટાદ અને અત્યારે જમીનમાં રૂસડરૂસ નથી, વ્યાપારમાં કસ નથી અથવા નોકરીમાં યુઝ નથી, આવી આવી વાતો સિવાય પીછું કાંઈ સાંભળવામાં નહિ આવે. આવા વહેવાર માણસને ભગવાન મળે તો તેને એ ઝોળખે પણ નહિ. શાન્ત સુખમાં પડેલાને ભગવાન સાંભરે નહિ ત્યારે બાકીનો સર્વને ભગવાન ભેટી જાય તો તેને ઝોળખી પણ ન સકે એવી સ્થિતિ છે.

પ્રથમ ભગવાન એટલે શું ? એ વિચારીએ, મહાપુરુષાર્થ કરી, પોતાનું આત્મધન ઝોળખી, સ્વપરતું વિવેચન કરી, રવનો રવીકાર કરનાર અને પરનો ત્યાગ કરનાર આદર્શ વિકૃતિ. એના જેવા થવાનું આપણી સમુખ દર્શાવે રજૂ કરનાર, આદર્શ પૂરો પાડનાર અનુકરણીય વ્યક્તિને ભગવાન કહેવામાં આવે છે. આવા ભગવાન વહેવારમાં રચેલ પચેલ

૧. વીરવિલાસના મધ્યાણ નીચે ચાલુ કરેલ લેખમાળાની આ સંખ્યા છે. દરેક લેખ સ્વતંત્ર હોઈ સુખ્યતથા આગલા લેખના અનુસંધાન વગર વાંચી શકાય છે. આ લેખને આગલા ૧૫ સંખ્યાના લેખ સાથે શેરો સંબંધ છે. તેની સાથે વાંચવાથી વધારે મોજ આવે તેવો છે. સ્વતંત્ર પણ વાંચી શકાય તેવું છે.

૨. યોગસઠ પ્રકારી પૂર્વ પૈકી તૃતીય વેદનીય કર્મની પૂર્વમાં સાતમી નૈવેદ્ય પૂજની ખીજ ગાયનાં ઉચ્ચ વિભાગ.

અંક ૮ મો]

વીરવિલાસ

૨૩૫

પ્રાણીને મળી જાય તો તેને એ જોળખે પણ નહિ, તેની સાથે ઐમતી વાત કરે પણ નહિ, તેનો પરિચય વધારે પણ નહિ. આ વિચિત્ર લાગે તેવી વાત છે, પણ તદ્દન સાચી છે. તે આપણે જાણીએ.

ધારો કે આજે મહાવીરસ્વામી આપણી વચ્ચે આવી જાય તો આપણાં તેના તરફ જો લાવ વર્તે ? આપણે એને જોઈને નમી પડીએ અને ધરખારનો ત્યાગ કરી તેના અનુયાયી થઈ જઈએ કે તેનામાંથી સેંકડોં બૂલો કાઢવા લાગીએ ? તેના પર ચર્ચા કરીએ કે તેને સેવવા મંડી જઈએ ? તેના શરીર પર ધરેણું છે કે નહિ યા તો તે નમ્ર છે કે નહિ તો તપાસીએ કે તેના ઉપદેશના રહસ્યમાં ભતરી તનમય જીવન ગોઠવવા પ્રયત્ન કરીએ ? જરા પણ પ્રમાણિકપણે અંતરાત્માને આ સવાલ પૂછશું. તો સાચો ઉત્તર મળશે ! આપણે એને 'મોહન' તરીકે કદી ન જ જોળખીએ, આપણે એના આદર્શ પર વારી ન જ જઈએ, આપણે એની પાછળ ધૂન લગાવી 'હર્દત' અને 'જોયમા'નો સંબંધ ન જ જગાવી શકીએ. આવી વાત શા માટે બને છે ? આપણને અત્યારે ભગવાન મળતા નથી ? આપણે ભગવાનને જોળખવા કદી વિચાર પણ કર્યો છે ? આપણે ભગવાનને ખરેખર મળવું છે ? આપણે તેના જેવા થવું છે ? આપણે સાચા ભગવાન થવાનો વિચાર પણ કર્યો છે ?

ખરી રીતે તો ભગવાન આવે તો તેના ઉપદેશના અવ્યવહારપણાની વાત કરીએ. એ વર્તમાન યુગને સમજી શક્યા નથી એવો તેના પર આક્ષેપ કરીએ, એ ઘેરી છોકરાં વગરના હોવાથી સંસારીના આદર્શ અને સુખો થું સમજે એમ કહેવા લાગી જઈએ અને કદાચ મળી જઈએ તો કાં તો તેની સામે અક્કડ થઈને બિમા રહીએ અથવા તેને હંબગ (hambag) અટ્ટપટ્ટ સમજવનાર ગોરાળીઆ વ્યક્તિ તરીકે ગણાવી તરછાડી નાંખીએ. એ તદ્દન વિચિત્ર લાગે તેવું ચિત્ર છે, પણ તદ્દન સાચું છે અને પોતાની નજર સન્નિધિ વેરાગીરામ નમ્ર ત્યાગીને ખડા કરવાથી એ વાત સ્પષ્ટ આવશે અને તથ્ય સ્વીકારાઈ જશે. સારું છે કે આજે ભગવાન મળે તેમ નથી, ખાકી મળે તેવું હોય તો આ પ્રાણીને તો 'એ ભગવાન એના' એ ની દશા સમજવી.

અને ખરું વિચારીએ તો ભગવાન નથી મળતા ? નથી મળ્યા ? આપણે ધારીએ તો તેને દરરોજ મળી શકાય તેમ છે. આપણા સમાજમાં તે ઠેર ઠેર દેખાય છે, પ્રત્યેક ગામમાં દેખાય છે, પ્રત્યેક ઘરમાં દેખાય છે. આખી દુનિયા આપણને ઉપદેશ આપી રહી છે. શરીર પતવાળા, ક્ષયથી પીડાતા, યુવેનીઆનો ભોગ થતાં, પક્ષપાતના વ્યાધિ-અસ્તો સર્વ ઉપદેશ આપી રહેલ છે. પેટને માટે એ તેટલા વક્ષમાં મારનારાં ઉપદેશ આપી રહેલ છે અને પ્રત્યેક જનારને પણ પક્ષી ઉપદેશ આપે છે. આપણે એ સાંભળતો નથી. ખાકી આપણાં આદર્શ સમજીએ અને સ્પષ્ટ કરે એ પ્રત્યેક આપણાં 'મોહન' છે અને શોધીએ તો આખા સમાજમાંથી મળી આવે છે, દરરોજ મળી આવે છે. પણ દુર્ભાગ્યે આપણે એ મોહનને જોળખતા નથી.

મોહનીમાં રાત્રી રહેલ, ઉદ્વિગ્ધભોગમાં જામી રહેલ, અભિમાનમાં વસી રહેલ, સર્ગ-સંબંધી છટ જાની પ્રશંસા મેળવવામાં સર્વદેવ સમજ રહેલ પ્રાણીને ભગવાન શોધવા

જ નથી. પાકી મરજી હોય તો ભગવાન અંતરપટમાં બેઠા છે, જાગતી જ્યૈષ્ઠ છે, સર્વ કાળ હાજર છે. જોળખનાર અને જોળખાવનારની એકતા વિચારવામાં આવે, અનંત પુરુષાર્થની શક્તિને ખ્યાલ કરવામાં આવે, બોળતું ક્ષણિકત્વ નજરમાં રાખવામાં આવે તો ભગવાન તુરત મળી જાય અને પોતે સ્વયં ભગવાન બની જાય. પણ આને તો સંસારમાં રહી, પુનરિવારની વળવણી કરી, લગ્ન મહોત્સવના દહાવા લેતાં લેતાં ભગવાન મેળવવા છે અને મળી જાય તો પણ પોતાનું કાંઈ શુભાખ્યા વગર પોતાને ભગવાન સાથે વાતો કરવી છે. એમાં એને જરા ગંભીર વિચાર પણ આવતો નથી કે આ તે કાંઈ ભગવાનને મળવાની કે ભગવન્મય થવાની રીત છે ? એમ ભગવાન મળે ખરા, અને મળે તો તેનો લાભ મળે કે તેની સાથે પરિચય થાય પણ ખરા ?

એક માણસ સામે ચાના પ્યાલા પજા છે, મ્હોઢામાં સિગારેટ છે, ધૂમાડા નીકળતા જાય છે અને બાણશ્રી તકીઆને ચટેલી સંતને પૂછે છે કે 'સાહેબ ! મોક્ષ કેમ મળે ?' સંત જવાબમાં કહે છે 'ભાઈ ! તેમ તો મોક્ષનાં ગાડાં બંધાતાં હોય તો તેની સાથે પણ જાવ પરંતુ તેમાંના છો. એ બસો રૂપીઆ મળે તો તમે સવાસોથી વાત ચલાવો. દાઢમાં સીગારેટ છે, સામે ચોપડી છે, તકીઆ છોડવા નથી, સિગારેટ ફેંકી દેવી નથી, લીલા થવાની તરફી પણ લેવી નથી અને પાલી વાણીવિનોદ તરીકે પૂછવું છે કે મોક્ષ કેમ મળે ? આ તે તમારા મોક્ષ જવાના લક્ષણ છે ? એનાં લક્ષણ લુદ્ધાં હોય !' આ દારવજનક પ્રસંગ ભગવાન. મેળાપ માટેની આપણી તાલાવેલી જતાવે છે, આપણી ગંભીરતા સૂચવે છે, આપણી અંતરદશા સૂચવે છે. અને વિચારીએ કે જામને પાદર ભગવાન આવ્યાના કાંઈ સમાચાર આપે અને સરકારનું લાખ રૂપીઆનું ટેંડર બરવાની તારીખનો છેલ્લો કલાક તે વખતે પૂરો થતો હોય તો બેમાંથી કોને માટે દોડીએ ? આના જવાબમાં આપણા વિદ્વાસની પારાશીરી છે, આના જવાબમાં આપણી પ્રગતિના માર્ગની માપણી છે, આના જવાબમાં આપણી વારત્તવિક વિચારણાના નિર્ણયની પરાક્રમ છે.

પાકી ભગવાનને શોધવા જવું પડે તેમ નથી, એને મેળવવા માટે ભટકવું પડે તેમ નથી, અને જોળખના માટે એમના શરીર પર ઘરેણાં કે ધનુષ્યપાણ છે કે નહિ એનું અવલોકન કરવું પડે તેમ નથી; એ હાજરાહજુર છે, સાથે છે, બાળુમાં છે, અંતરમાં છે, બેંડલમાં છે અને સાચી ગંભીરતાથી શોધ્યા જડે તેવા છે.

માટે આપણે ઘેર સંત પધાર્યા છે, આપણી પાસે ભગવાન પોતે આવ્યા છે, એ આપણા જેવા જ હતા, એ આપણી સાથે રમતા ખેલતા હતા, એ આપણા આદર્શમય છે, એ સાધી ગયા તેવા આપણે પણ થઈ શકીએ છીએ અને એ ભગવાન પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં છે, એ પોતામાં છે, એ ભગવાનને જોળખવાની જ વાર છે અને એને સાચા જોળખ્યા, એનું દર્શન થયું અને એના જેવા થવાની તાલાવેલી લાગી એટલે પાકીની સર્વ વાત મળી આવે છે, સર્વ સાધન સુકર થઈ પડે છે અને સર્વ આનંદનો વિસ્તાર અંદર અને બહારથી થઈ જાય છે, માટે મોઢામાં પકી રહી ભગવાનને શોધવા, મોટરમાં

અંક ૮ માં]

વીરવિલાસ

૨૩૭

મેસી ભગવાનને જાતતા અને અભિમાનનું પોષણ કરતાં ભગવાન મેળવવાનાં ધાંધલો કરવા અને ભગવાન સામે 'માવે ત્યારે એની ઝોળખાણુ પણ ન પડે, એનો પરિચય પણ ન થાય, એના જેવા થવાનો નિર્ણય તો શું પણ ખ્યાલ પણ ન થાય તો તો પછી ભારે ગૂંચવણની વાત થઈ જાય; માટે ભગવાન ક્યાં 'છે ? કોને મળે છે ? ક્યારે મળે છે ? પોતાને તેનો પરિચય કરવાની તમન્ના થઈ છે કે નહિ ? અને પોતે અત્યારે જેને પોતાનું 'માન્યું' છે તેના મુંબધમાં અજબ પરિવર્તન કરવાની પોતાની ઇચ્છા થઈ છે કે નહિ તે વિચારી લેવું અને બાકી અત્યારની દશામાં તો ભગવાન દરરોજ મળે તો તેને ઝોળખાણુ તેવું નથી એ વાતનો સ્વીકાર કરવાની સાથે જ ભગવાન અંદર બેઠો છે અને પ્રયત્નથી ઝોળખાણુ રાખે તેવા છે એ વાતનો પણ વિચાર કરી લેવો. બાકી 'સિદ્ધિગિરિ ખ્યાલો અવિકા, સિદ્ધિગિરિ ખ્યાલો, ધેર બેઠાં પણ બહુ ફળ પાવો અવિકા ! બહુ ફળ પાવો.' સતવનમાં ભારે ભાવ બરો છે તે વિચારવું. એમાં 'ભાવ અનંતે અનંત ફળ પાવે' એ મુદ્દા વાત છે, એ પચાવતાં ન આવડે તો વ્યવહારુ સાધનધર્મોનો નાશ થઈ જાય અને સાચી વાત તો મોહ માવામાં આસક્તને સાંપડે નહિ એવી દુગ્ધામાં પડી જવાય તો અંતરમાં રહેલ 'મોહન' ને મળવાની, મળીને ઝોળખવાની અને ઝોળખીને તેને તેના મુથાર્થ સ્વરૂપે પ્રકટ કરવાની જરૂર પર વિચાર-નિર્ણય કરવા જેવો છે અને મોહનને પ્રથમ બહારથી અને છેવટે અંદરથી ઝોળખવાની ખાસ જરૂર છે. આ એક ગૂઢ વાક્યવિલાસમાં ભારે રહસ્ય રહેલું છે અને તે અનેક દૃષ્ટિબિન્દુથી વિચારણા માગે છે. એમાં રહેલ સંકેતને વ્યવહાર નિશ્ચયનો સમન્વય કરી શકનાર જ પચારી શકે તેમ છે, પણ તેમાં આત્મેદર્શનનો અદ્ભુત પ્રયોગ છે અને તેને સમજવામાં સંસારમાર્ગને અંતે સીમાચિહ્નનું સાચું દિવ્ય દર્શન છે. ચોગિરાજ ગાઈ ગયા છે:-

અનુભવ ગૌચર વસ્તુ કો રે, જાણવો યહ ઈલાજ;

કહન સુનનકો કહુ નહિ ધ્યારે, આનંદધન મહારાજ;

નિશાની કહો અતાવું રે.

આ વાત ખરેખરી છે, વિચારવાથી બેસે તેવી છે, સદ્દેવાથી આનંદ આપે તેવી છે, અને જીવવાથી સાખ સન્મુખ પહોંચાડી દે તેવી છે. અંતમાં મોહનને ઝોળખવા આશ્રય કરીએ, મોહન ઝોળખી શકાય તેવા છે તે વાત સમજીએ, મોહન અનેક વાર મળ્યા છે અને એને ઝોળખ્યા નથી એ વાત. જાણી લઈએ અને મોહનને શોધવાની તમન્ના જાગશે સારે એ હાથ વેંત પણ છંદા નથી એ વાત ધારી લઈએ. એ અનુભવ-ગૌચર વસ્તુ છે, એમાં કોયે ક્યે કાંઈ દેહાંડાં વળે તેમ નથી, એને તો જાણવાની જરૂર છે અને જાણીને જરાયર ઝોળખવાની જરૂર છે. ઘરે જ છે, પાસે જ છે, શોધો અને મળશે, ઝોળખો અને પોતાનો યશે, બહાર કાઢો અને તન્મય થઈ જવાશે.

મૌનિક

પગોહં

સુનિરાજને દરરોજ રાત્રે કહેવાની સંધારા પોરિસીની એક ગાથાનું આ પ્રથમ પદ છે. એમાં કત્તાએ એકત્વ ભાવનાનો સમ્ભવેશ કર્યો છે. જીવ વિચારે કે હું એકલો છું, ઉપલક્ષણથી હું એકલો આવ્યો છું, એકલો જવાનો છું, સાથે કંઈ લઈ જવાનો નથી, કંઈ લાલ્યો પણ નથી. અહીં મળેલ કુટુંબ પરિવાર અને મેળવેલ લક્ષ્મી ભધી અહીં મૂકીને જવાનો છું. તે મેળવતાં બાંધેલું પાપ મારે એકલાએ જ લોગવવાનું છે. તેમાં કોઈ ભાગ પડાવવાના નથી. આ પ્રમાણે એકત્વ ભાવનાને લગતો આ જીવ બહુ વિચાર કરે અને પછી નિર્ણય કરે કે હું આજ સુધી બહુ ભૂલ્યો છું, ઘણી ભૂલો કરી છે પણ હવે મૂલ નવી કરવી નથી. હવે તો ચેતી જવું છું. અહીં તો હું સહજે હસતાં હસતાં કર્મ બાંધું છું પરંતુ તે લોગવતી વખત બહુ આકરા પડી જવાના છે. જે જીવોને પરભવનો ભય નથી, હુંખ પામવાથી ડરતા નથી, છતી આંખે પરિણામ સુધી નજર પહોંચાડનારા નથી તે જીવો ભલે ગમે તેમ વર્તે પણ હું તેમ વર્તી શકું નહીં, બે હું પણ આંખ ચીંચીને દોહ્યાં જ કરું તો પછી મારામાં ને એવા અજ્ઞાનીઓમાં શું ફેર ? આ બાળતની ઉપાત્ત સકળચંદ્રજીએ, વિનયવિનય મહારાજે તેમજ યશસોમનુજીએ પોતાની કરેલી ભાવનાઓમાં બહુ કહ્યું છે. આ બધો ઉપર લખેલા ત્રણ અક્ષરના શબ્દોનો જ વિસ્તાર છે. આ વિષય ખાસ સમજવા જેવો તેમજ વિચારવા જેવો છે, એનો વધારે વિસ્તાર પ્રસંગે જણાવીશ.

કુંવરજી

વિવેક

શાસ્ત્રમાં વિવેકને નવ નિધિ ઉપરાંત દશમો નિધિ કહ્યો છે. નિધિ એનું નામ છે કે જેમાં અખૂટ દ્રવ્ય હોય, ગમે તેટલું કાઢો તો પણ ખૂટે જ નહીં. આવી ઉપમા વિવેકને આપવાનું ખાસ કારણ એ છે કે-વિવેકવંત મનુષ્ય કોઈપણ વખત ભૂલ કરતો નથી તેથી તેને પશ્ચાત્તાપ કરવાનો વખત તો આવતો જ નથી. તેનું હૃદય નિરંતર ઉલ્લસાયમાન જ રહે. વિવેકને લઘુ બંધુ છે તેથી બધાં વિવેક હોય ત્યાં વિનય તો હોય જ. આ બે બંધો એકઠાં મળે ત્યાં નિરંતર આનંદ જ વર્ત્યો કરે. તે પરોપકારમાં પ્રવૃત્ત થાય. અનેક જીવોનું હિત કરે.

પોતાનામાં રહેલા વિવેકશુભથી અનેક મનુષ્યના કષ્ટોને દૂર કરે, માર્ગ કાઢી આપે જેથી તેની મૂંઝવણ મટી જાય. આ શુભના સંબંધમાં જેટલું લખીએ તેટલું યોજાઈ છે. સમગ્ર મનુષ્યે નિરંતર વિવેકનો ખપ કરવો. તેને ભૂલવો નહીં.

ખાસ નોંધી રાખશો કે અનુપમ રત્ન તે વિવેક છે.

કુંવરજી

(૨૩૮)

પરસ્પરના દ્રેષ ને કલેશ

પરસ્પરના દ્રેષ ને કલેશથી ઘણા કુટુંબો, ગ્રામિણો, સમુદાયો, સંસ્થાઓ અને રાજ્યો પાયમાલ થયા છે એવું આપણે એકથી વધારે વખત નોંધેલ તથા જાણેલ છે છતાં એવા દ્રેષ ને કલેશ કેમ તબત નથી ? તેનું કારણ વિચારતાં એમ જણાય છે કે-આ જીવને અનાદિ કાળથી કપાયેલો સહવાસ એવો ગાઢ ધર્મ ગરેલો છે કે તે કપાયો આત્માના દુર્ગમનો છે છતાં તેને મિત્ર તુલ્ય માને છે અને તેને વશ થઈને કલેશ ને દ્રેષ તાબા જ રાખ્યા કરે છે. કદી મંદ પડે છે તો પાછા તેજ કરે છે અને પરિણામે જાને પક્ષવાળા અનેક પ્રકારની હાનિ અનુભવે છે છતાં અશુભના ઉદયથી તેને છાડતા જ નથી.

એ પક્ષમાંથી એક પક્ષ અથવા એક મનુષ્ય જો કાંઈક વિચારશીલ હોય અને તે પોતાનો આગ્રહ છાડી દે છે તો કલેશ શમી જતાં વાર લાગતી નથી. પરિણામે જાને પક્ષને શાંતિ ને સુખ પ્રાપ્ત થાય છે, પરંતુ બન્નાં જાને પક્ષના મનુષ્યો પોતાનો સાથો અથવા ખોટો આગ્રહ છાડતા નથી ત્યાં કલેશની પરંપરા ચાલે છે. આ પરંપરા આ ભવમાં જ અટકતી નથી પરંતુ ભવાંતરમાં પણ સાથે આવે છે અને ત્યાં પણ પરસ્પરને જોતાં દ્રેષ તેમજ કલેશ ઉપજે છે જેથી પાછા પાયમાલીમાં આવી પડે છે.

આવી બાબતમાં મારી વાત સાચી છે માટે તેને કેમ છોડું ? એવો પણ વિચાર કરવા યોગ્ય નથી. સાચી વાતનો પણ આગ્રહ તણ દેશે તો પરિણામે સાચાનો જ જય થશે પરંતુ તેને માટે જરા શાંતિ ને ધીરજ રાખવી પડે છે. સંસારમાં પરિણામે તો સાચાનો જ જય થાય છે પરંતુ તે જરા મોટા ને મોંઘા થાય છે, માટે કેટલેક બાબતમાં ઉતાવળ ન કરવી, આક્રમણ ન કરવું, મારું સાચું પણ કેમ મારું બાય છે ? તેનો વિચાર ન કરવો. સાચું તે તો સાચું જ છે, તે સાચું ઠરવાનું જ છે પણ તેને માટે બહુ ધીરજ રાખવી પડશે. આ બાબત ઉપર જણાવેલા બધા દેખને લાગુ પડે છે. અહીં દરેકની ભુદી ભુદી વ્યાખ્યા આપી નથી. પ્રસંગે તેમ પણ કરવા ઈચ્છા વર્તે છે. તેને માટેના દૃષ્ટાંતો પણ પ્રસંગે જણાવીશ.

કલેશથી અને દ્રેષથી થયેલી હાનિને નેત્ર ખોલીને જોઈએ તો અનેક સ્થળે દૃષ્ટિગોચર થાય છે પરંતુ કલેશ અને દ્રેષના આવેશને વશ થયેલા મનુષ્યો તે જોઈ શકતા નથી. જો દૂંધા વખતમાં કલેશ ને દ્રેષનું નિવારણ ન કરવામાં આવે તો તેના મૂળ ઊઠા બાય છે અને પછી તેનું નિવારણ કરવું સુરકેલ ધર્મ પડે છે. સાચા સુરજનો આ બાબત વિચાર કરશે તો જરૂર તેના અંતઃકરણમાં સાચા પ્રકાશ પડશે અને સાચી વાત જોળાશે.

કુવંરજી

લાયકાતના માપ : આભાર કેનો માનવો?

આજે રવિવાર હોવાથી શેડ ચંપકલાલ નિરાંતે પોતાના જંગલના વિશાળ આગમાં ફરી રહ્યા હતા. એટલામાં તોફારે આવી વર્તમાનપત્રો લાવી મૂક્યાં. એક ચારસની બેંક પર બેસી શેડે પત્રો વાંચવા માંડ્યાં. વાંચી રહ્યા બાદ એમની નજર પોતાના જંગલ પર સ્થિર થઈ. એક દિવસ એ આવા વિશાળ મહાલયનો માલેક બનશે એ ભાગ્યે જ કદ્યું હશે. જેને રહેવાને નાનું સરખું મકાન પણ ન હોતું તે જ વ્યક્તિ મોટા જંગલમાં મહાલયે એવું કાણુ ધાણું હતું? જ્યારે એ પહેલવહેલો એક સંખ્યા સાથે મુંબઈ આવ્યો હતો. ત્યારે માંડમાંડ પેટિયું કાઢતી તોફરી મળી. એની ઉંમર ત્યારે માત્ર ચૌદ વર્ષની હતી. રાત્રે થાકીને લોચપાચ થઈ એ સૂતો, ત્યારે એને પોતાની મા યાદ આવતી. સગાસંબંધીઓની કૂંદથી એ પૈસા કમાવા દૂર આવ્યો હતો. માનો સમતાભર્યા, થાક ઉતારી દેતો હાથ એના માથે ફરતો જોવા એ કેટલો આતુર હતો? પણ જ્યાં પોતાનું જ પૂરું થતું ન હતું ત્યાં માને ક્યાંથી તોડાવે? એની પેટીના સામે આવેલી રૂઝમાંથી એ જ્યારે પોતાની વયના છોકરા-ઓને સાંજે મરતી લોકાન કરતાં ઘરે જતાં જોતો ત્યારે એ દુઃખનો નિસાસો નાંખતો. કેના ભાગ્યશાળી છે! છે કંઈ શીકર કે પારકાં કામ કરવાનાં? કેવું સુખી જીવન ગાળે છે? માં-બ.પની જાયામાં લાડ કરતાં એ લોકો નિશ્ચિંતાથી ભણતા હતા અને એ એમના જેટલો હોવા છતાં અત્યારથી જ શેડલો પેદા કરવાની જવાબદારી ઉઠાવી રહ્યો હતો.

શેડ ચંપકલાલે ભૂતકાળ યાદ આવતાં એક નિઃશ્વાસ નાખ્યો, બાળપણમાં કોર જીવન જીવનાર એ આજે અનેક લિમિટેડ કંપનીઓના ડાયરેક્ટર હતા. અનેક સંસ્થામાં જુદા જુદા હોદ્દા ધરાવતા હતા, અને સમાજમાં અગ્રગણ્ય વ્યક્તિ ઓળખાતા હતા. શું ભાગ્યની લીલા છે! પણ એકએક એની વિચારસરણીમાં ભંગ પડ્યો. તોફારે આવી જણાવ્યું કે-કેટલાક ગૃહસ્થો એને મળવા આવ્યા છે. એ બિડીને જંગલમાં ગયા. ત્યાં કેટલાક, સમાજના પ્રતિષ્ઠિત સંજ્ઞોનો એની રાહ જોઈ બેઠો હતો. સૌનું સ્વાગત કરી શેડે બેંક લીધી.

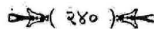
“આજે આપ સૌએ મારું ધર પાવન કયું,” શેડે વાત શરૂ કરી.

“શેડ, આપ પણ શું બોલો છો? અમે તો આપને વિનંતિ કરવા આવ્યા આવ્યા છીએ,” એક જણે કહ્યું.

“શાંતી?”

“સમાજના આગામી અધિવેશનનું પ્રમુખરધાન લેવાની,” સમાજના મંત્રીએ કહ્યું.

શેડે હસતાં હસતાં કહ્યું, “આપ બધા શું મને સમાજ સમક્ષ શરમીદો પાડવા માગો છો? અલણુ માણસને એ રથાત આપી મારી ફેળેલી કરાવવી છે? મને ન તો ભાષણ કરતા આવડે કે ન તો હું કોઈ ઉત્તમ માર્ગદર્શન દરાવી આપવા જેવી ક્ષમ્મિક કે વિદ્વતા ધરાવતો હઉં.”

અંક ૮ મો]

લાયકાતના માપ

૨૪૧

સમાજના સેક્રેટરીએ કહ્યું: “ શેઠ ! આપ ગમે તેટલો વાત ઉડાવવા પ્રયત્ન કરો, પણ આપને અમે છોડનાર નથી. આપની સાથે નમ્રી કરીને જ અમે બહીશું. ”

શેઠે હસીને કહ્યું: “ તો તો ભારે જીલમ કહેવાય. ”

ધણીવાર રકતક કર્યા પછી શેઠે સમાજના અધિવેશનનું પ્રમુખરથાન કબૂલ રાખ્યું, અને સાથે એ અધિવેશનના ખરચની જવાબદારી પણ માથે લીધી. પછી સૌનું ચા-પાણીથી રવાંગત કર્યા બાદ શેઠે બધામને વિદાય આપી અને પોતે પોતાના રૂમમાં ગયા.

અહીં આજના યનાવ પર શેઠ વિચારવા લાગ્યા: ‘ જેઓ એક વખત જેની સલામ ઝીલતાં પણ શરમાંતા હતા તેઓ આજ તેનું ગૌરવ કરી રહ્યા હતા. જે સગાસંબંધી જેને પોતાનો સમેા ગણતાં પણ જનન અનુભવતા તેઓ આજે, કાંઈ ન પૂછે તો પણ પોતે ચંપક-લાલ શેઠના સગા છે એમ જણાવી મોટાઈ માણતા. તેનામાં, પૈસા આવતાં, બધું ખૂબ જ્ઞાન ને બુદ્ધિ વધી પછા હોય તેમ જુદો જુદો સંરંધા તરફથી એની સેવાની માગણી થતી. એ સંરંધાઓની કમિટીઓમાં એનું નામ દાખલ કરવા સૌ ઉત્સુક રહેતા. ત્યારે એની પાસે મોટરા કે મકાનો નહોતાં હારે કાંઈને એની સેવાની જરૂર નહોતી પડતી. એનું શિક્ષણ, બુદ્ધિ જે કંઈ ત્યારે હતું, તે જ ત્યાજ્યે છે; છતાં કાંઈ એનો ભાવ પણ પૂછતું નહિ કે ‘ ભાઈ ! તું કાણ છે ? ’ આજે શ્રીમંત યનતાં એ લાયકાતનો ભંડાર બની ગયા હોય તેમ લોકો એની પ્રશંસા કરે છે. શું પૈસાની જગત પર અસર છે !

આખરે સમાજના અધિવેશનનો દિવસ આવ્યો. રવાંગત સમિતિ શેઠને ‘ ધાગધુમ-પૂર્વક સભારથાને લઈ જવા હુકમતી હતી, પરંતુ શેઠે એનો અસ્વીકાર કરવાથી એ કાર્ય-ક્રમ પડતો મૂકવો પડ્યો.

લોકોની મોટી હાજરી વચ્ચે અધિવેશનની બેઠક શરૂ થઈ. યાજ્ઞાઓના પ્રાર્થનાગીત પછી શેઠને પ્રમુખરથાન આપવાની વિધિ કરવામાં આવી. હારમાદ રવાંગતકમિટીના પ્રમુખે સૌને આવકારતું બાપણું વાંચ્યું. પછી ચંપકલાલ શેઠે ‘ બાપણું શરૂ કરતાં કહ્યું:

“ સત્તારીઓ અને સત્જનો ! ત્યાજ્યે આપ એમને મને આ અધિવેશનનું પ્રમુખ-રથાન આપી મારું જે ગૌરવ કર્યું છે તેને મારે કૌનો આભાર માનવો તેના વિચારમાં હું ગૂંચવાઈ ગયો છું, અચાખર વિચાર કરતાં મને લાગે છે કે આ પદ પ્રાપ્તિ કચ્છા-માટે મારે લક્ષ્મી દેવીનો જ આભાર માનવો ધટે છે. કારણ કે જો હું શ્રીમંત ન હોત તો શું મને આ રથાન આપવામાં આવત ખરું ? શ્રીમંતાઈ સિવાય મારામાં ખીજ કશી લાયકાત નથી. હું વિદ્વાન નથી કે જેથી મારી બુદ્ધિદારા સમાજના વિકાસના માર્ગે વિચારી શકું અને આ મારું વિદ્વતાભયું બાપણું કે જે સૌ સમજ શકે તેમ મારું લખેલ નથી, પણ પૈસા આપી વિદ્વતા ખરીદી શકાય છે; અને આ બધું જનસમાજ સમજે છે છતાં ચલાવી લે છે. જે ભાઈએ સમાજના વિવિધ પ્રશ્નોનું ઉકેલ કરતું આ બાપણું લખ્યું છે તેની તો સમાજને કરી પડી નથી, કારણ કે તેની પાસે સર્વ કંઈ હોવા છતાં પૈસા નથી. સમાજ-શ્રીમંતોની બૂલો પણ નિભારી લેવા તૈયાર છે, પણ ગરીબ વિદ્વાનની

વિદ્વતા કે કલાકારની કલાને ઉત્તેજવા તૈયાર નથી. સામાન્ય જનસમાજ પેસાની અસરથી અંજનય તેમાં આશ્ચર્ય નથી, કારણુ લક્ષ્મીનો પ્રભાવ જ એવો છે; પરંતુ સર્વશ્વ ત્યાગી સાધુ બનેલા અને પોતાને સમભાવી ગણાવનાર સાધુઓ પણ લક્ષ્મીના પ્રભાવથી અંજનય વગર રહેતાં નથી.

એમના વ્યાખ્યાનોમાં શ્રીમંત ભકતો આવતાં બીજાએને બેસવાની જગા પણ ન હોય છતાં એમના માટે આગળ બેસવાની જગા થઈ જાય છે. જે સમાજમાં વ્યક્તિની લાયકાતનું માપ એક માત્ર પૈસો છે તે સમાજનો વિકાસ કદી સંભવતો નથી, જ્યાં યુજાની કદર નથી, કલાની કદર નથી, કદર છે એક માત્ર પૈસાની. આ સમાજનું પ્રયુજસ્થાન એ આ જ દિશાએ લીધું કે જેથી હું ૨૫૯ શબ્દોમાં મારા વિચારો સમાજ સમક્ષ રજૂ કરી શકું. સમાજે જે વસ્તુને લીધે મને આ સ્થાન આપ્યું તે સ્થાન સામાન્ય ગણાતી વ્યક્તિને સમાજ સમક્ષ પોતાના વિચારો ૨૫૯ રીતે રજૂ કરવાની તક પણ કાઢી આપતું નથી. હવે મારે કંઈ વધારે કહેવાનું નથી. હું ઇચ્છું છું કે આપણે સમાજ ધનપૂર્ણને સ્થાને યુજાપૂર્ણ કરતા બને અને પોતાનો વિકાસ સાધે. આપ સૌએ જે વસ્તુને લીધે મને આ સ્થાન આપ્યું છે તેનો લાભ મારે સમાજને આપવો નોંધએ. ” એટલું કહી શેઠ ચંપકલાલે સમાજના કેળવણી ક્ષેત્રમાં પાંચ લાખ રૂપિયાની સમાવત બંહેર કરી કેળવણી લેનારાઓ માટે સગવડ કરી આપી. તંત્રા વિચારના યુવાનોએ એમને તાળીઓના અવાજથી વધારી લીધા અને સમાજને ૨૫૯ શબ્દોમાં સાચે સાચું કહી દેવાની એમની દિમતની પ્રશંસા ચારે તરફ થઈ. [ક. દ. ઓ. પ્રકાશ]

જન્મની અને સગપણની વિચિત્રતા

રાગ હરિગીત

કોઈ લાગ્યયોગે સુરપતિ, અને નરપતિ પણ આ થયો,
ચાંડાલ, નટ થઈ નીચ કુળમાં, પાપયોગે અવતર્યો;
માનવપણું પામી વળી, તિર્થંચ યોનિમાં પડ્યો,
રે ! વિચિત્ર આ સંસારમાં, ભવબ્રમણ પાર નવિ રહ્યો. ૧

પિતાપણું થયું પ્રાપ્ત તુજને, તેજ પુત્ર પિતા હતો,
સ્રીરૂપે માતા હતી, સ્રી પુત્રીનો સંબંધ હતો;
સંબંધની વિચિત્રતામાં, જીવ આમ બેડાય છે,
એક ભવમાં અહાર ભવની, વાત પ્રસિદ્ધ થાય છે. ૨

મગનલાલ મોતીચંદ શાહ-વહવાણ કેમ્પ

પ્રશ્નોત્તર

(પ્રશ્નકાર—ભાઈ જેસમ પીતાંબર-ગારીઆધાર)

પ્રશ્ન ૧—મહાવિદેહમાં તીર્થંકરનો વિરહકાળ જ્યન્ય ને ઉત્કૃષ્ટ કેટલો ?

ઉત્તર—એનો વિરહકાળ જાણ્યો નથી, પરંતુ કેવળીપણે વિરહકાળ હોય તીર્થંકર તો દરેક મહાવિદેહમાં કાયમ ચાર ચાર હોય, એમ સમજવાના છે.

પ્રશ્ન ૨—મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વૈતાલ્ય પર્વત પરના વિદ્યાધરના નગરો શાશ્વતા કે અશાશ્વતા હોય ? તેમનો વિદ્યાપ્રભાવ કાયમ હોય કે નહીં ?

ઉત્તર—તેમના નગરો શાશ્વત ન કહેવાય પરંતુ ભરત ઐરવતમાં પાંચમા આરાને છેડે તેના નગરોનો વિનાશ થાય છે તેણે ત્યાં ન હોય. વિદ્યાનો પ્રભાવ પણ કાયમ હોય.

પ્રશ્ન ૩—નમિવિનમિને ધરણી પ્રસન્ન થઈને ૪૮૦૦૦ વિદ્યાઓ આપીને વૈતાલ્યનું રાજ્ય આપ્યું. તે વખતે વૈતાલ્ય ઉપર નગરો હતાં કે નહીં ?

ઉત્તર—વૈતાલ્ય ઉપર નમિવિનમિએ જઈને જ ૧૧૦ નગરો વસાવ્યાં. ત્યાર અગાઉ ત્યાં નગરો નહોતાં.

પ્રશ્ન ૪—વૈતાલ્ય પરનાં નવાં વસાવેલાં નગરો શાશ્વતાં છે કે અશાશ્વતાં છે ?

ઉત્તર—શાશ્વત હોય તો નવાં વસાવવાપણું ન હોય તેથી તે અશાશ્વત છે અને પાંચમા આરાને છેડે એ નાશ પામવાનાં છે.

પ્રશ્ન ૫—હાલમાં વૈતાલ્ય પરના વિદ્યાધરો શત્રુજયની યાત્રાનો લાભ લેવા આવતા હશે કે નહીં ? આવતા હોય તો અદૃશ્ય રહેતા હશે ?

ઉત્તર—આવતા હોય એમ જણાતું નથી. એમને અદૃશ્ય રહેવાનું કારણ નથી. દેવો અદૃશ્ય રહે છે.

પ્રશ્ન ૬—વિદ્યાધરોની વિદ્યાનો પ્રભાવ સમય પરત્વે ઓછો વત્તો થતો હશે ?

ઉત્તર—થવાનો સંભાવ છે.

પ્રશ્ન ૭—ઘાતુની પ્રતિમાનો શીર્ષ વિગેરેનો ભાગ ખંડિત થયેલ હોય તો તે પૂજા ભણાવવા માટે પધરાવી શકાય ?

ઉત્તર—શીર્ષ ખંડિત હોય તો ન પધરાવી શકાય.

પ્રશ્ન ૮—અંજનશલાકા થયેલા આરસના ગિળની પ્રતિષ્ઠા કરાવતા તેની નીચે લેખ કોતરાવાય ? લંછન કરાવાય ?

ઉત્તર—તેને ટાંકણું પણ અડાશય નહીં તો ખીણ વાત શી કરવી ?

❧ (૨૪૩) ❧

પ્રશ્ન ૯—નમોઽહુત્ સ્ત્રીઓ કોઈ પણ પ્રસંગે બોલી શકે ?

ઉત્તર—ન બોલી શકે. એ પૂર્વાતર્ગત હોવાથી સ્ત્રીભતિ માટે નિષેધ છે.

પ્રશ્ન ૧૦—રાત્રીએ ચામર વીંછાય કે ઘંટ વગાડાય ?

ઉત્તર—ચામર ન વીંછાય. ઘંટ ન વગાડાય. એ બંધી દિવસની કરણી છે. અત્યારે આરતી મોડી ઉતારે છે ત્યારે ઘંટ વગાડવાની પ્રવૃત્તિ છે. કોઈ કોઈ ઠેકાણે ચામર વીંછવાની પ્રવૃત્તિ પણ છે.

પ્રશ્ન ૧૧—અક્ષત પૂજા કર્યા પછી ફળ, નૈવેદ્ય ને નાણું કયાં મૂકવું ?

ઉત્તર—એને માટે ખાસ વિધિ વાંચ્યો નથી; પરંતુ શ્રીફળ વિગેરે ફળ સ્વસ્તિક ઉપર, નૈવેદ્ય સિદ્ધશિલાની આકૃતિ ઉપર અને દ્રવ્ય નાણું, વસ્ત્રોની રત્ન-ત્રયની ત્રણ ઢગલી ઉપર મૂકવાની પ્રવૃત્તિ છે.

પ્રશ્ન ૧૨—શ્રાવક ત્રીજી નિસિહી કરીને ભાવપૂજા એક સ્થાનકે કર્યા પછી બીજે સ્થાનકે દ્રવ્યપૂજા કરી શકે ?

ઉત્તર—એમાં વિરોધ લાગતો નથી; કારણ કે એક ચૈત્યમાં દ્રવ્યપૂજા ને ભાવપૂજા કર્યા પછી બીજા ચૈત્યમાં જઈને દ્રવ્ય પૂજા કરાય છે, તેમજ તીર્થસ્થળે મૂળનાયકની પૂજામાં વિલંબ હોય ત્યારે બીજે દેરી કે દેરામાં અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરી ચૈત્યવંદન કરીને પછી મૂળનાયકની દ્રવ્યપૂજા કરવામાં આવે છે, તે પછી ત્યાં ભાવપૂજા ચૈત્યવંદનાદિ કરે છે.

પ્રશ્ન ૧૩—શેરડી ફળમાં ગણાય કે નૈવેદ્યમાં ગણાય ?

ઉત્તર—ફળપૂજામાં ગણાય છે.

પ્રશ્ન ૧૪—અંબપૂજા વખતે આઠપડો સુખકોશ જ કરવો પડે કે બે પડો ચાલે ?

ઉત્તર—ન ચાલે, આઠપડો જ કરવો પડે; નહીં તો આશાતના ગણાય.

પ્રશ્ન ૧૫—ધૂપ જ્વનપ્રતિમાથી કેટલો છેટે રાખવો ?

ઉત્તર—ધૂપપૂજા તે અથ્રપૂજા છે, તેથી તે ગભારાની બહાર ભિલા રહીને કરવી કે જેથી તેનો ધૂમાડો પ્રતિમાને ન લાગે.

પ્રશ્ન ૧૬—દેરાસરના મકાનમાં વ્યાજબી ભાડું આપીને રહી શકાય ?

ઉત્તર—બનતાં સુધી એમાં ન રહેવું એ ઠીક છે. એમાં પરિણામે અનેક પ્રકારના દોષ લાગવાનો સંભવ છે.

પ્રશ્ન ૧૭—દેરાસરના મકાનમાં અનાજનો કોઠાર ઘડ શકે ?

ઉત્તર—દેરાસર ખાતાનું મકાન કોઈ પણ પ્રકારના હિંસક વ્યાપારને માટે ઉપયોગમાં લઈ શકાય નહીં તેમજ તેવા પાંપ-વ્યાપારવાળાને ભાડે પણ આપી શકાય નહીં.

અંક ૬ મો]

પ્રશ્નોત્તર

૨૪૫

પ્રશ્ન ૧૮—સગરચક્રીના સાઠ હજાર પુત્રોની માતા એક જ છે કે ભુદ્ધી ભુદ્ધી છે ?

ઉત્તર—જાને પ્રકારની હકીકત ભુદ્ધા ભુદ્ધા ચરિત્રોમાં કહેલી મળે છે.

પ્રશ્ન ૧૯—જો એક જ માતા હોય તો તેના પાલણુ, પોષણુ, રક્ષણુ, પ્રસવ, ગર્ભધારણુ માટે કેવી રીતે બની શક્યું હશે ?

ઉત્તર—જો એક જ માતા છે એવો નિર્ણય થાય તો દેવશક્તિની સહાયને લઈને તે બધું બની શકવા સંભવ છે.

પ્રશ્ન ૨૦—કાણે દહીં ને છાશ કયાં સુધી ભક્ષ્ય ગણાય ?

ઉત્તર—દહીં મેળવ્યા પછી જે દિવસ સુધી ને છાશ ત્રણ દિવસ સુધી ભક્ષ્ય ગણાય.

પ્રશ્ન ૨૧—સાત્રીએ પોતે અધારામાં રહીને સાધુ કે પૌષધી શ્રાવક પત્ર વિગેરે દીવાલડે વાંચી શકે ? ઉત્તર—એ પ્રમાણે વાંચવું યોગ્ય નથી. દોષવાળું છે.

પ્રશ્ન ૨૨—જ્ઞાનખાતાના દ્રવ્યથી ગૌતમસ્વામી વિગેરે શુરુમહારાજના ફેાટા મઢાવીને ઉપાશ્રયમાં રાખી શકાય ?

ઉત્તર—એ બાબત શુરુ મહારાજને પૂછીને તે કહે તેમ કરવું.

પ્રશ્ન ૨૩—મેથી ને કળથી વિદળમાં ગણાય ?

ઉત્તર—મેથી ગણાય છે. કળથી ગણાતી નથી.

પ્રશ્ન ૨૪—ભુદ્ધા મકાનમાં રહેનારને જન્મતું સૂતક લાગે ?

ઉત્તર—સૂતકવાળા ઘર સાથે જવા આવવા વિગેરેનો પરિચય ન રાખે તો સૂતક ન લાગે. આ બાબતમાં વધારે ખુલાસો ત્યાં આવતા મુનિરાજને પૂછવો. તે સંયોગ જોઈને જે કહે તેમ કરવું. આ બાબતમાં સૂતક સંબંધી વિચાર છપાયેલ છે તે જુઓ.

પ્રશ્ન ૨૫—સરસ્વતી દેવી બ્રહ્મચારિણી છે એમ તમે લખ્યું છે, પરંતુ સેન-પ્રશ્નમાં તેને વ્યંતરેદ્રની દેવાંગના કહી છે તો ખરું શું છે ?

ઉત્તર—અમે તો એક હુદ્દામાં તેને બ્રહ્મચારિણી કહેલી તે ઉપરથી લખ્યું હતું. બાકી સેનપ્રશ્નમાં કહ્યું હોય તે પ્રમાણ માનવું.

પ્રશ્ન ૨૬—શ્રી પાર્શ્વનાથના વખતમાં આ કદપસૂત્ર હતું ?

ઉત્તર—તે વખતમાં પર્યુષણ કદપનો જ નિરધાર નથી. એટલે કદપસૂત્ર વાચવાનું જ નહોતું તેથી એ વિષે સવાલ રહેતો નથી.

પ્રશ્ન ૨૭—સંવત્સરીને દિવસે એક માણસ નિરપરાધી છતાં ખમાવે છે, બીજો સાપરાધી છતાં ખમાવતો નથી તો તેમાં આરાધક કોણ કહેવાય ?

ઉત્તર—એને માટે કદપસૂત્રની સામાચારીમાં સ્પષ્ટપણે કહેલ છે કે જે ખમે તે આરાધક છે ને ન ખમે તે વિરાધક છે.

કુવરજી

શહેર ભાવનગરના એક ચૈત્યનો જીર્ણોદ્ધાર

ભાવનગર શહેર સંવત ૧૭૭૬માં વસ્યું છે. શહેરના મધ્યભાગમાં આપણું જૈનમંદિર છે. તેમાં મૂળનાયકજી મહાપ્રભાવી અને પ્રાચીન શ્રી રૂપભદ્રેવજીને સં. ૧૭૬૩માં ગિરાજમાન કરવામાં આવ્યા છે. તે મંદિરની જમણી બાજુએ એક જૈનમંદિરમાં શ્રી અભિનંદનસ્વામીને સં. ૧૮૧૫માં ગિરાજમાન કરવામાં આવ્યા હતા અને તેની ઉપરના માળે શ્રી શાંતિનાથજીને સં. ૧૮૬૦માં ગિરાજમાન કરવામાં આવ્યા હતા. આ મંદિર અતિશય જીર્ણ થઈ જવાથી ચાલતા વર્ષના વૈશાખ શુદ્ધ ૬ ફેબ્રુઆરીને મૂળનાયકજીને ઉત્થાપન કરીને તેમને મૂળમંદિરની ફાળી બાજુએ આવેલાં સુંદર મંડપમાં આરસના સુંદર સિંહાસન ઉપર ગિરાજમાન કરવામાં આવેલ છે. ઉત્થાપન કરવાના પ્રારંભમાં તે જાને મૂળનાયકજીની સગીરે શ્રી સંઘે પ્રાર્થના કરી હતી કે-આપ લગભગ ૨૦૦ વર્ષથી અહીં ગિરાજને છો. અને અહીંના સંઘની બહોળાલીમાં આપનો સારો ફાળો છે, જેથી અમે કોઈપણ રીતે અહીંથી આપનું ઉત્થાપન કરવા ઇચ્છતા નથી, છતાં આ ચૈત્ય અતિશય જીર્ણ થઈ જવાથી અને તેને કોઈપણ રીતે ટકાવી શકાય તેમ નહિ હોવાથી અણુદૃષ્ટિ આપનું ઉત્થાપન અમે કરીએ છીએ તે એવી ભાવનાથી કે અહીં જેમ જાને તેમ શીઘ્રતાથી સુંદર જૈનમંદિર બનાવવામાં આવે અને તેમાં જેમ જાને તેમ વેલાસર આપનું શુભ સુહૃત્ સ્થાપન કરવામાં આવે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે શાસનદેવ અમારી આ આશા પૂર્ણ કરશે. એટલું કહીને અમે આપનું ઉત્થાપન માટે આજ્ઞા માગીએ છીએ. એ પ્રમાણે ત્રણ વાર આજ્ઞા માગીને જાને મૂળનાયકજીનું ઉત્થાપન કરવામાં આવ્યું.

તરત જ જીર્ણ થયેલ મંદિરને ફરીને શ્રેષ્ઠ બનાવવાની ઇચ્છાથી પાકી નાંખવામાં આવ્યું છે અને નવું મંદિર બનાવવા માટે વૈશાખ શુદ્ધ ૧૩ ને શનિવારે સારા વિધિવિધાનપૂર્વક ખાતમુહૂર્ત કરવામાં આવ્યું છે.

આ જૈનમંદિરનું કામ તાકીદે ચલાવવામાં આવે છે અને તે ધારેલી મુદતમાં પૂરું થશે કે જેથી શ્રી સંઘ ફરીને મોટા મહેતસવપૂર્વક જાને મૂળનાયક પરમાત્માને તેમના મૂળસ્થાનકે ગિરાજમાન કરવાને લાગ્યશાળી થશે.

મૂળ દેરાસરના મૂળનાયક સંઘથી એક અપ્રસિદ્ધ પ્રાચીન સ્તવન મળતાં તે જૈન ધર્મ પ્રકાશ પુ. ૫૮ માના અંક ૭ મામાં અર્થ સાથે પ્રગટ કરેલ છે, તે વાંચતાં એમ સમજી શકાય છે કે-એ મૂળનાયક શ્રી ઋષભદેવ પરમાત્મા શ્રી શત્રુંજયમાં થયેલા તેરમા ઉદ્ધારના મૂળનાયક હોય અથવા તે સાથે પ્રતિષ્ઠિત બિંબ હોય. આ હકીકત સાથે બીજા મંદિરોની પ્રતિષ્ઠાતિથિ વિગેરેની હકીકત તે જ પુસ્તકના થોથા અંકમાં આપેલ છે.

કુવરજી

સાચી વિદ્યા

વિદ્યા તે જ હોવી જોઈએ કે જે ખાસ કરીને યુક્તિને માટે હોવી જોઈએ અને તેવા હેતુથી જ વિદ્યા મેળવવી એ દરેક મનુષ્યની ફરજ છે. પૂર્વ પ્રજ્ઞાવિકા અને આધુનિક પ્રજ્ઞાવિકા ઉપર વિચાર કરતા વિદ્યાભ્યાસનો મોળો તેટલા જ પ્રમાણમાં છે બધે વધુ છે છતાં પૂર્વ પ્રજ્ઞાવિકાથી જે વિદ્યા ગૌરવયુક્ત સંપ્રાદન થતી હતી અને રૂઢ સંસ્કરવાલી અને ઔદિક અને પારલૌકિક સુખલાતા કહેવાતી હતી તે અત્યારની જમાનામાં ઘણે જોઈ અંશે ભેદમાં આવે છે. વિદ્યા એ એક અપૂર ખજાનો છે. કહ્યું છે કે:—

पूर्वदत्तेषु या विद्या, पूर्वदत्तेषु यदनम् ।

पूर्वदत्तेषु या नारी, अये तिष्ठति तिष्ठति ॥

એટલે કે-વિદ્યા-ધન-આ વિગેરે પૂર્વકર્મના પુણ્યકર્મોનુસાર મળી શકે છે. એ વાસ્તવિક છે છતાં અત્યારના જમાનાને અનુસરી આ બાબતમાં માતાપિતાને વિદ્યા ભણાવવામાં મુખ્ય કારણભૂત ગણીએ તો તેમાં નવાઈ જેવું નથી. કેમકે માતા શરૂ પિતા વૈરી થેન વાલ્લ ન પાઠિતા: । ન શોભેતે સમામધ્યે હંસમધ્યે વંકો યથા ॥ મતલબ કે બાંહેડોને ઘરમાં સારા સંસ્કાર આપી અભ્યાસમાં ઉત્સાહવંત બનાવવા એ પહેલી ફરજ તો માતાપિતાની છે અને જો તેમ ન થાય તો માતા શરૂ અને પિતા વૈરી ગણાય છે. વળી જ્યારે પોતાના પુત્રો તથા બાલિકાઓને ધાર્મિક કેળવણી રહિત રાખવાથી તેમની યોગ્યતા થતાં પ્રસંગોપાત હસની સલામાં જેમ બગલા શોભે નહી તદ્દનુસાર તેમની પંજી સ્થિતિ બને છે. વિદ્યારૂપી ધન તે જ ખરૂં હિતકારક ધન છે. કહ્યું છે કે:—

न चोरचोर्यै न च राजहार्थै, न भ्रातृभाज्यं न च सारकारी ।

व्यये कृते वर्धेत एव नित्यं, विद्याधनं सर्वधनप्रधानम् ॥

સારાંશમાં કહેવાતું એટલું જ છે કે વિદ્યારૂપી ધન એ પેટીમાંનું ધન નથી કારણ કે સંચય કરેલું ધન કેમ કેમ વાપરતા જોઈ જ, થાય છે પણ આ વિદ્યારૂપી ધન તેનું નથી. પેટીનું ધન ચોર પણ કોઈક દિવસે ચોરી શકે છે પરંતુ આ ધન એવું છે કે ચોરવડે ચોરાતું નથી, રાજકારણમાં હરી જવાતું નથી, લાઇઓ પણ જે ધનમાં લાગ પડતી સક્તા નથી અને જે ધનનો મોજો પણ ઉપાડવો પડતો નથી તેમજ વાપરવાથી વધતું જ રહે છે. આવું વિદ્યારૂપી ધન તે જ ખરેખર ધન છે. વિદ્યા એ કોઈ અદ્ભૂત વસ્તુ છે, કેમકે વિદ્યાન માણસ રાખથી પણ શ્રેષ્ઠ છે. કહ્યું છે કે—

विद्वत्स्यं च नृपत्वं च, नैव तुल्यं कदाचन ।

स्वदेशे पूज्यते राजा, विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥

વિદ્યાનુપણ્ય અને રાજાપણ્ય કદી પણ સરખાં નથી કેમકે રાજા પોતાના દેશમાં પૂજાય છે પરંતુ વિદ્યાન માણસ તો બધી જગ્યાએ પૂજાય છે માટે વિદ્યા કેવી સંપ્રાદન કરતી તે બાબત ઉપર હવે આવ્યો. પ્રથમ તો દરેક મનુષ્યે ધાર્મિક કેળવણી લેવી જોઈએ.

ધર્મસ્ય હિ સહાયેન તમસ્તરતિ દુસ્તરમ્—ધર્મની સહાયતાવડે ધૈર્ય અધિકાર (એટલે ભુદ્ધિમાં રહેલ જડતા) એકાંગી શકાય છે અને તેથી જ ભુદ્ધિની નિર્મલતા પ્રાપ્ત થાય છે. આ રીતેલે ભક્તામર સ્તોત્રનું એક પદ મૂકી શકે તે અસ્થાને નહિ ગણાય. શ્રી માનતુંગસરિ મહારાજે પણ વર્ણવ્યું છે કે—**બુધ્યા વિનાડપિ વિબુધાચ્ચિત્તપાદ્વીપઃ, સ્તોત્રં સમુચતમતિવિગતવ્રપોડહમ્** । મતલબ કે ભુદ્ધિ વગરનો છું, છતાં પણ લગ્નગરહિતપણે આપની સ્તુતિ કરવા પ્રેરાયો છું. આ ઉદ્ધાર એ ધર્મની સહાયતાનું લાન કરાવે છે. આથી માનતુંગસરિ મહારાજ વિદ્વાન ન હતા એમ સમજવું નહિ પણ એમની ધર્મ પ્રત્યેની અડગ શ્રદ્ધા હતી. સ્તોત્ર બનાવવામાં પ્રભુની સહાયતા માગી ભુદ્ધિનું સર્વોત્કૃષ્ટપણું ચાહતા હતા તેમજ પોતાની કૃતિમાં કિંચ તત્ત્વ દાખલ કરવા માટે આ પ્રકારની તેમની વાણી હતી. આ બધી બાબતોના વિચાર કરતા પ્રથમ ધાર્મિક વિદ્યા ગ્રહણ કરવી એ મુખ્ય છે અને સારવાદ સામાજિક અને નૈતિક એમ ત્રણ પ્રકારના વિદ્યાભ્યાસની મનુષ્યને જરૂર છે. ધાર્મિક, સામાજિક અને નૈતિક આમ ત્રણ પ્રકારનો વિદ્યાભ્યાસ એ જ વાસ્તવિક છે. હવે સામાજિક અને નૈતિક બાબત પર થોડું કહું છું કે—સમાજમાં સમય પરત્વે સુધારા કરી કુરિવાનને ન પેસે અને સમાજની ધોંસરી, કલેશ અને અંધશાંતિ વેગથી ધસાઇ નાશવંત ન બને તે માટે સદા કેટલીક કરવી એ જ મોટામાં મોટી સામાજિક વિદ્યા મેળવી ગણાય. તેમાં પણ ખાસ નૈતિક વિદ્યાનું અનલબ્ધન કરવામાં આવે તો જ સામાજિક વિદ્યાનો અભ્યાસ દ્રઢીભૂત બને. ખાસી નીતિને એક બાળુ મૂકી આપબુદ્ધી પ્રમાણે વર્તન ચલાવવાની જો ભુદ્ધિ માત્ર પણ હોય તો તેથી જ સામાજિક કેલવણીમાં મોટું વિપ્લવ નડવા સંભવ છે તેથી ત્રણ પ્રકારની વિદ્યા જો ચથાર્થ સંપાદન થાય તો જ સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે—એ પદની સમાલોચના ચથાર્થ થઇ ગણાય. વળી વિદ્યા એ એક ઉત્તમ આભૂષણ બની પહેરનારને સારી રીતે શોભાવે. કહું છે કે—

કેચ્ચરા ન વિભૂષયન્તિ પુરુષ હારા ન ચન્દ્રોજ્જ્વલાઃ ।

ન સ્નાનં ન વિલેપનં ન કુસુમં નાલંકૃતા મૂષજાઃ ।

વાપ્યેકા સમલંકરોતિ પુરુષ યા સંસ્કૃતા ધાયેતે ।

ક્ષીયન્તે ચ્ચલુ મૂષણાનિ સતતં વાગ્મૂષણં મૂષણમ્ ॥

સોનાના ધરેણાં-દાર-માળા વિગેરે કાળે કરી ધસાઈ જાય છે પણ વિદ્યારૂપી જે ધરેણું તે કંઠી ધસાઈ જશે નહિ તેથી વિદ્યા એ જ સાચું ભૂષણ છે.

વિદ્યા એ પુરુષનું એકમાં એક રૂપ છે, ઢાંકેલું શુભ ધન છે, વિદ્યા એ સુખ અને વૈભવને આપનારી છે, વિદ્યા એ શુરનો પણ શુર છે, વિદેશગમનમાં વિદ્યા વધે છે, એ લાઇની ગરજ સારે છે, વિદ્યા એ ઉત્તમમાં ઉત્તમ દેવ છે. વિદ્યા રાજમાં પૂજાએલ છે, ધન પૂજાએલું નથી માટે વિદ્યા વગરનો માણસ એક પણ જેવો જ છે જેથી વહાલા વાચકો! સુવિદ્યા પ્રાપ્ત કરી, ઐહિક અને પારલૌકિક સુખને મેળવો અને હમેશા વિદ્યા ભણવામાં ઉત્સાહી બની તમારી જિન્દગી સાર્થક કરો.

સુનિ વિદ્યાનંદવિભવ

બાર ક્ષમાશ્રમણે

(લે. પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ.)

‘ક્ષમાશ્રમણ’ એ સંસ્કૃત શબ્દ છે. એને માટે પાઠ્ય ભાષામાં ‘ખમાસમણ’ શબ્દ છે. આ શબ્દ યુજ્યવાચક તેમજ પદવીસૂચક એમ બેભવ્ય અર્થમાં વપરાય છે. યુજ્ય-વાચક શબ્દ તરીકે એનો અર્થ ‘ક્ષમાપ્રધાન સાધુ’ એવો થાય છે. પદવીસૂચક શબ્દ તરીકે એનો અર્થ પુત્ર(સં. પૂર્વ)ના ધારક અર્થાત ‘પૂર્વધર’ એમ કરાય છે.

પરિક્રમ્યસુત્તમાં બાર અંગેના સમૂહરૂપ ગણિપિટકની જેમણે વાચના આપી તે ક્ષમાશ્રમણોને નમસ્કાર કરાયો છે. એવી રીતે છ પ્રકારના આવરસય(આવરણ)ની, અંગથાણ બેટકાલિકની અને અંગથાણ કાલિક શ્રુતની વાચના આપનારા ક્ષમાશ્રમણોને પણ નમસ્કાર કરાયેલો છે.

જૈન સાહિત્યમાં ‘ક્ષમાશ્રમણ’ એવી પદવી જેમના નામ સાથે જોવામાં આવે છે એ તમામ મહાનુભાવોનાં મુખ્યારક નામો તો હું આપી શકું તેમ નથી; પણ જે ધાર નામ મારા ખ્યાલમાં છે તે નીચે મુજબ છે.

(૧) જિનભદ્ર, (૨) દિન, (૩) દેવ, (૪) દેવદિ, (૫) દેસિ, (૬) પ્રવુમ્ન, (૭) રમલવાદી (૮) વક્ષદત, (૯) સંધદાસ, (૧૦) સિંહ, (૧૧) સ્થિરચુપ્ત અને (૧૨) હિમવત્ (પા. હિમવત).

[૧]

જિનભદ્ર—આ નામના એક કરતાં વધારે મુનિવર થયા છે, પણ અહીં તો જેમ પતંજલિને અજ્ઞેન સાહિત્યમાં-વૈદિક સાહિત્યમાં ‘ભાખ્યકાર’ તરીકે ઓળખાવાય છે, તેમ જૈન જગતમાં-જેતાંયર સાહિત્યમાં ‘ભાખ્યકાર’ તરીકે ઓળખાવાતા **જિનભદ્ર** ગણિ પ્રસ્તુત છે. એમણે વિસેસાવરસયભાસ, એની સંસ્કૃત ટીકા, સંગહણિ, ખેતસમાસ, વિસેસણવર્ધ, ઝાણુસય તેમજ જ્યકરપ અને એનું ભાસ એમ આઠ કૃતિઓ રચી છે. ‘જ્યકરપ’ની વિક્રમ સંવત ૧૯૮૨ની પ્રસ્તાવના(પૃ. ૯)માં **જિનાવિજયજી**એ ધ્યાનશતક(પા. ઝાણુસય)ના કર્તા આ **જિનભદ્ર** ગણિ હોવા વિષે શંકા દર્શાવી છે, પરંતુ એમણે આ ગણિજીને નિસીહભાસના કર્તા હોવાનું સૂચવ્યું છે.

વિસેસાવરસયભાસની રવોપત ટીકા જેસલમેરમાં છે એમ જેસલમેરના ભંડારીના

૧. એમને કેટલાક ‘ક્ષમાશ્રમણ’ તરીકે ઓળખાવે છે. જેમકે નંદીની મલયગિરિસુરિ-કૃત ટીકાના સંપાદક મહાશય અને જૈન સાહિત્યનો સક્ષિપ્ત ઇતિહાસ(પ. ૫૧)ના કર્તા.

૨. જુઓ જી. સા. સં. ઇ. પૃ. ૧૩૪.

૩. આવી પ્રસિદ્ધિ મુખ્યતઃ વિસેસાવરસયભાસની રચનાને આભારી છે.

❖ (૨૪૯) ❖

સચીપત્ર(પૃ. ૧૯)માં ઉલ્લેખ છે. જો આ સાચી ખીના હોય તો એ ટીકા સત્વર પ્રસિદ્ધ થવી ધટે.

જ્યકપ્પભાસ (ગા. ૬૧) ઉપરથી વિદ્વદ્વલ્લભ મુનિ પુણ્યવિજયજીએ એ અનુમાન દોર્યું છે કે આ ભાસના કર્તા જિનભદ્ર ગણિ ક્ષમાશ્રમણ છે. આ ભાસમાં કપ્પભાસ, વવહારભાસ, પચ્ચકપ્પભાસ અને પિંડનિબ્બુત્તિ સાથે મળતી આવતી ગાથાઓ છે.

અણુઓગદારચુણિણ (પત્ર ૭૧)માં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે.

“ સરીપપદસ ચુણી જિણમદ્દહમાસમણકિત્તિયા સમત્તા ”

આ ઉપરથી હું એ અનુમાન કરું છું કે જિનભદ્ર ક્ષમાશ્રમણે “ સરીપપદ ”ની એટલે કે પુણ્યવણના એક પદની અથવા તો એ સમગ્ર આગમની ચુલિણ રચી છે.

વિસેસણવર્ધમાં સચરી(સિતરી) નામના કર્મચંચનો નિર્દેશ છે એમ એની ૯૦મી, ૯૧મી, ૯૨મી અને ૯૩મી ગાથા ઉપરથી જોઈ શકાય છે. આ સત્તરીના કર્તા તરીકે સામાન્ય રીતે ચંદર્પિ મહત્તરનો ઉલ્લેખ કરાય છે કે જેમણે પચ્ચસઅહ રચેલ છે. એની ટીકા સ્વોપજ ગણાય છે. જો એ ખરેખર સ્વોપજ જ ટીકા હોય તો એના ૨૧૨ આ પત્ર ઉપરથી એ વાત સ્પષ્ટ તરી આવે છે કે સત્તરીના કર્તા તે આ સ્વોપજ ટીકાના કર્તા નથી; કેમકે ત્યાં સંસતિકાકારનો (અને સાથે સાથે કર્મસ્તવકારનો પણ) મત તોધેલ છે. આ હિસાબે સત્તરીની રચના ચંદર્પિ મહત્તરની પૂર્વેની છે.

વિસેસણવર્ધ(ગા. ૩૧)માં સામાર્થયચુણિણ અને વસુદેવ ચરિત્રનો ઉલ્લેખ છે તો આ બે અર્થો ક્યા છે તે વિચારવું ધટે. વિસેસણવર્ધ ઉપર સ્વોપજ વ્યાખ્યા નથી, પણ એની કેટલીક ગાથાઓની વ્યાખ્યા નંદીચુણિણ અને હારિભદ્રીય વૃત્તિમાં છે.

જિનભદ્રગણિ યાદિની મહત્તરના ધર્મચર્ય તરીકે સુપ્રસિદ્ધ હરિભદ્રચરિત્રની પહેલા થવા છે એ વાત નિર્વિવાદ છે, કેમકે હરિભદ્રચરિત્રે એમના રનામનો સ્પષ્ટ નિર્દેશ કર્યો છે એટલું જ નહિ પણ એમની કૃતિ વિસેસણવર્ધમાંથી તેમજ વિસેસાવ-સ્સેસભાસમાંથી અવતરણ આપ્યાં છે.

૧. આ પદવીથી જિનદાસ ગણિ તેમજ ધર્મિભલ હિંદીના કર્તા ધર્મસેન ગણિ, દેહલ અને શિવચંદ્ર પણ વિભૂષિત છે.

૨. જુઓ નંદીની વૃત્તિ પત્ર ૫૨.

૩. એજન, અહીં વિસેસણવર્ધની ૧૫૬ મી અને ૧૫૪ મી ગાથા ઉદ્ધૃત કરાયેલી છે. આ બે ગાથાઓ નંદીચુણિણ(પત્ર ૨૧)માં પણ છે.

૪. (હારિભદ્રીય) નંદીવૃત્તિ(પત્ર. ૫૬૭)માં આમાંથી એક ગાથા (ગા. ૧૧૫) અવતરણરૂપે અપાયેલી છે એટલું જ નહિ પણ એના કર્તા તરીકે ‘ લાખકાર ’ એવો

અંક ૮ મો]

બાર ક્ષમાશ્રમણો

૨૫૧

આ જિનભદ્રગણિયું સ્વર્ગગમન વીરસંવત ૧૧૧૫ માં અર્થાત્ વિક્રમસંવત ૬૪૫ માં થયું એમ માનતાં કેટલાક અચકાય છે, કેમકે એમ માનવાથી હરિભદ્રસૂરિયું સ્વર્ગગમન વિક્રમસંવત ૫૩૫ કે ૫૮૫ માં થયું એવી તેમની માન્યતાને વાધો આવે છે, જો કે એમનો સમય વિ. સં. ૭૫૭-૮૨૭ માનનારને એ વાધો નહોતો નથી. બીજો પણ એક વાધો એ ગણવાય છે કે જિનભદ્રગણિ 'પૂર્વધર' છે અને પૂર્વોત્તો ઉચ્છેદ વીર-નિર્વાણથી હજારો વર્ષો થશે એવો વિચારપણ્યુત્તિ (સ. ૨૦, ઉ. ૮; સુ. ૬૭૮)માં ૨૫૪ ઉલ્લેખ છે. આથી કેટલાક વીરસંવત ૧૧૧૫ માં સ્વર્ગ સંચરેલા જિનભદ્ર તે ધ્યાનશતક વગેરેના કર્તાથી ભિન્ન છે એમ માને છે.

કેટલાકને મતે એઓ દેવદિગ્ધિ ગણિ ક્ષમાશ્રમણના સમકાલીન છે એટલે કે એઓ વીરસંવત ૬૮૦ ની આસપાસમાં વિવશમાન હતા.

એઓ દેવદિગ્ધિ ગણિના પુરોગામી હોય એમ જણાવું નથી. નંદીની ચેરાવલીમાં યુગપ્રધાનોત્તો નિર્દેશ હોય એમ લાગે છે. જો એ વાત સાચી હોય તો તેમાં એમનું નામ નથી એ આની સાબિતી ગણી શકાય છે.

ન્યાયકુમુદચન્દ્ર (ભા. ૧)ની પ્રતાવનામાં એના લેખક કૈલાશચન્દ્ર શાસ્ત્રી આ ક્ષમાશ્રમણનો સમય ઇ. સ. ૬૦૦થી ૭૫૦ની વચ્ચેનો માને છે.^૧ એ માટે તેઓ વિસેસાવસ્સયભાસ (ગા. ૧૫૦૮)માં જે વાસવદત્તાનો ઉલ્લેખ છે તેને સુખન્ધુની કૃતિ ગણે છે. એનો ઉલ્લેખ કવિ બાણે રમેલા હર્ષચરિત્ર (પરિ. ૧)માં છે અને એ બાણે કવિ શ્રીહર્ષ (ઇ. સ. ૬૦૬-૬૪૭)ના સમકાલીન છે. વિશેષમાં વાસવદત્તામાં ન્યાયવાર્તિકકાર ઉદ્યોતકરનો ઉલ્લેખ છે અને એમને વહેલામાં વહેલા છઠી સદીના પૂર્વાર્ધના વિદ્વાન માનતા વાસવદત્તા છઠી સદીના ઉત્તરાર્ધની કૃતિ માની શકાય એમ તેઓ કહે છે. પણ અહીં એક પ્રશ્ન એ ઉઠાવાય કે આ વાસવદત્તા તે અષ્ટાધ્યાયી (૪-૩-૮૭૨) ઉપર પત્તજલિએ રમેલા મહાભાષ્યમાં નિર્દેશાયેલી વાસવદત્તા મનાય તો કેમ ?

કૈલાશચન્દ્રે ૭૮ મા પૃષ્ઠમાં એમ કહ્યું છે કે વિસેસાવસ્સયભાસમાં એક સ્થળે કેઃ વિહાલોયપુવ્વમોગ્ગહં વૈતિ એમ કહીને ક્ષમાશ્રમણે એક મતની આલોચના કરી

ઉલ્લેખ કરાયેલો છે. વિસેસાવસ્સયભાસમાં પોતાના મંતવ્યની પુષ્ટિ અર્થે એક અત્ર-તરણુ ભાષ્યકારે આપ્યું નથી એમ મનાય છે તો “સન્મતિતર્ક” ની પ્રતાવના (પૃ. ૬૮)માં ગા. ૨૧૦૪ અને ૨૧૬૫ એ બે “ગાથાઓ ભાષ્યકારે પોતાના કથનની પુષ્ટિમાં કયાંયથી લઇ ટાંકેલી છે” એવો ઉલ્લેખ છે તેનું શું ? આ બંને ગાથાઓ સંમધપયરણ (૩-૫૨, ૪૬)માં જોવાય છે.

૧. જુઓ પૃ. ૭૭.

૨. “કવીનામગલદ્ દર્પો વૂનં વાસવદત્તયા” ।

૩. “ન્યાયસ્થિતિમિબોધોત્કરસ્વરૂપા...વાસવદત્તાં દર્શ” ।”

૪. જુઓ ગાથા ૨૭૩.

છે. આ મત આલોચનગ્રાન્થપૂર્વક વસ્તુનું ગ્રહણ થાય છે એમ માને છે. આતું નિરૂપણ કરતી વેળા મદ્વધારી હેમચન્દ્રસૂરિએ કુમારિલના મીમાંસાશ્લોકવાર્તિકની એક કારિકા ઉપ્પ્રત કરી છે. જેટલે આવો મત કોઈ જૈન આચાર્યનો હોતો તેઓ આમ ન કરત, આમ માની આ શાસ્ત્રી એવી સંભાવના સૂચવે છે કે ક્ષમાશ્રમણુ કુમારિલના લઘુ સમકલીન હશે. વિશેષમાં આ શાસ્ત્રી ક્ષમાશ્રમણુજીને અંકલ કંના પણ સમકલીન માનવા પ્રેરાય છે.

ગાનગિન્દુના પરિચય (પૃ. ૫૫-૫૬)માં પ. સુખલાલજી કહે છે કે ઉમાસ્વાતિ અને જિનભદ્ર ક્ષમાશ્રમણુ વચ્ચે ઓછામાં ઓછું અસો વર્ષનું અંતર છે.

છયકૃપની ગુણિણ (ગા. ૫-૧૧)માં સિદ્ધસેનસૂરિએ જિનભદ્ર ગણી ક્ષમાશ્રમણુના ગુણ ગાયા છે. આ રહી એ ગાથાઓ :—

“ નમહ ય અણુઓગધરં જુગપ્પહાણં પહાણનાળીન મયં ।

સદ્ધસુદસત્થકુસલં દંસણનાળોવજોગમર્ગમિ ટિયં ॥ ૫ ॥

જસ્સ મુહનિજ્જરામયમયવસર્ગધાદિવાસિયા ઇવ મમરા ।

નાયમયરંદતિસિયા રત્તિ દિયા ય મુણિવરા સેવંતિ સયા ॥ ૬ ॥

સસમયપરસમયાગમલિવિગણિયચ્છંદસદ્દનિસ્માઓ ।

દસસુ વિ દિસાસુ જસ્સ ય અણુઓગો મમહ અણુવમો જસ્સ પઢહો ॥ ૭ ॥

નાળાણં નાળીણ ય હેઠ્ઠણ ય પમાણગણહરાણ ય પુચ્છા ।

અવિસેસઓ વિસેસા વિસેસિયાજ્જસ્સયમિ અણુવમમહા ॥ ૮ ॥

જેણ ય છેયંસુયથા આવસીદાણવિરયણા જત્તેણ ।

પુરિસવિસેસેણ કુઢા નિજ્જૂઢા જીવદાણકપ્પમિ જિહી ॥ ૯ ॥

પરસમયાગમનિઝણં સુસમિયસુસમણસમાહિમમ્મેણ ગયં ।

જિણમદ્ધસમાસમણં સમાસમણાણં નિહાણમિવં પક્કં ॥ ૧૦ ॥

તં નમિઝં મયમહણં માણરિહં લોમવજ્જિયં જિયંદોસં ।

તેણ ય જીયવિરહ્યગાહાણં વિવરણં મણિહામિ જહત્થં ॥ ૧૧ ॥

આનો અર્થ એ છે કે અનુચોગના ધારક (અર્થાત્ આગમોના અર્થના અદિતીય વ્યાખ્યાતા), યુગપ્રધાન, (તે સમયના) મુખ્ય ગાનીઓને માન્ય, સર્વ શબ્દશાસ્ત્રમાં

૧. “ અસ્તિ હાલોચનજ્ઞાનં પ્રથમં નિર્વિકલ્પકમ્ ।

વાલમૂકાદિવિજ્ઞાનસદૃશં શુદ્ધચત્તુજમ્ ॥ ”

૨. આમ કરી એમણે કોટ્યાચાર્યકૃત વિસેસાવસ્સયભાસ (ગા. ૨૭૩)ની વૃત્તિ (પૃ ૧૧૧)નું અનુસરણ કર્યું છે. અહીં પૂર્વાધ ઉપર મુખ્ય છે, પણ ઉત્તરાધ કિન્ન સૂચવાયેલ છે.

૩. નંદીની થેરાવલી યુગપ્રધાનોની આવલોક છે એમ કેટલાક માને છે; પણ એમાં જિનભદ્રનું નામ નથી એ શું સૂચવે છે ?

અંક ૮ મો]

ધાર ક્ષમાશ્રમણી

૨૫૩

(અથવા ક્રુતિ અને શાસ્ત્રમાં) કુશળ, દર્શન અને જ્ઞાનના ઉપયોગના માર્ગને વિષે રહેલા, કમળને અંગીન સુગંધના અર્થો એવા ભરનારો જેમ કમળની અહર્નિશ ઉપાસના કરે છે તેમ જ્ઞાનરૂપ મકરંદનું પાન કરવાની ઇચ્છાવાળા મુનિવરો જેમના મુખરૂપ ઝરણામાંથી (નીકળતા) અમૃત સમાન મત(જ્ઞાન)ને વશ રહેલી સુવાસથી આકર્ષાયેલા હોઈ સદા રાતે અને દિવસે (જેમનાં ચરણકમળની) સેવા કરે છે એવા, પોતાના અને પારકાના આચારને (પ્રતિપાદન કરનાર) સિદ્ધાન્ત, શિક્ષિપિ, રગણિત, છંદ અને વ્યાકરણદ્વારા રચાયેલો એવો જેમનો અનુષંગ અનુયોગરૂપ કીર્તિનો પટલ દશી દિશામાં ભમે છે એવા, અસાધારણ બુદ્ધિગામી, જેમણે જ્ઞાન, જ્ઞાની, હેતુ અને પ્રમાણની વિશેષતાઓનું તેમજ ગણધરોની પૃચ્છાનું આવરસ(વિસેસાવરસસય)માં સમગ્રપણે નિરૂપણ કર્યું છે એવા, આપતિ(પ્રાયશ્ચિત)ના દાનની વ્યવસ્થા જેમાં છે એવા હેયસુપ (હેદયસુત્ર)ના આધારે પુરુષવિશેષના (પૃથક્કરણ) પ્રમાણે જેમણે જીવદાણુકરૂપમાં (પ્રાયશ્ચિત્તની) વિધિનું રૂપરૂપણે યત્નપૂર્વક નિયુક્ત કર્યું છે એવા, પરમમયના આગમેને વિષે નિપુણ, સુંદર સમિતિવાળા સુશ્રમણના સમાધિરૂપ માર્ગે ગયેલા, ક્ષમાશ્રમણોના બધાં અદ્વિતીય નિધાનરૂપ એવા જિનભદ્ર ક્ષમાશ્રમણ કે જેમણે મદત્ત મંથન કર્યું છે, જેઓ સન્માનને લાખક છે, જેઓ લોકાથી રહિત છે અને જેમણે કોષને છૂંટ્યો છે તેમને નમસ્કાર કરીને તેમણે રચેલ જીવ(કરૂપ)ની ગાથાઓનું વિવરણ યથાર્થપણે હું (સિદ્ધસેન) કહીશ.

ભદ્રેશ્વરકૃત કહાવલીમાં જિનભદ્રગણિતો વૃત્તાન્ત છે.

કેટલીકવાર પત્તવાર્થરાજવાર્તિક અને વિસેસાવરસયભાસમાં સમાનતા જોવાય

૧. બાહ્ય વગેરે ૧૮ લિપિ.
૨. પાટીગણિત વગેરે. જિનભદ્રગણિતું ગણિત સંબંધી જ્ઞાન કેવું હતું એ વિસેસયવર્ણ, ખેતસમાસ, સંગ્રહણિ વગેરે એમની કૃતિઓ ઉપરથી જાણી શકાય છે.
૩. નવમી ગાથાનો બીજો પણ અર્થ છે, પણ મેં અહીં એક જ આપ્યો છે.
૪. સિદ્ધસેન દિવાકરે રચેલા ન્યાયાવતાર ઉપર સિદ્ધર્ષિએ ટીકા રચી છે અને એ ટીકા ઉપર દેવભદ્રે ટિપ્પણ રચ્યું છે. એ ટિપ્પણના ફલ માં પૃથ્થમાં વિસેસાવરસ-યભાસમાંથી એક ગાથા (૨૯૮-૨૯૯) અવતરણરૂપે અપાયેલ છે અને એના કર્તા તરીકે ' ક્ષમાશ્રમણ ' એવો ઉલ્લેખ છે. એ ઉપરથી એમ અનુમાનાય કે જિનભદ્રગણિતની જેમ ' ભાષ્યકાર ' તરીકે સુપ્રસિદ્ધિ છે તેમ ' ક્ષમાશ્રમણ ' તરીકે પણ પ્રસિદ્ધિ હશે.
૫. વાચકવર્થ ઉમાસ્વાતિએ તત્ત્વાર્થધિગમસૂત્ર રચ્યું છે. એમાં સાત તત્ત્વોનું નિરૂપણ હોવાથી એને ટૂંકમાં ' તત્ત્વાર્થ ' કહે છે. વિશેષમાં આ ગ્રંથનું મહત્ત્વ અને ગાંભીર્ય જોઈને એને ' તત્ત્વાર્થરાજ ' તરીકે ઓળખાવાય છે. આથી આનું વાર્તિક તે તત્ત્વાર્થવાર્તિક તેમજ તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિક એમ બંને નામથી ઓળખાવાય છે. પહેલાં કરતાં બીજું નામ વિશેષ પ્રચલિત છે. વળી આ વાર્તિકને રાજવાર્તિક પણ કહેવામાં આવે છે. જુઓ ન્યાયકુમુદચન્દ્ર (ભા. ૧)ની પ્રસ્તાવના (પ. ૪૪).

છે, જેમકે નેત્રની પ્રાપ્ત્યકારિતાના ખંડનની ચર્ચા, જુઓ પહેલાનું ૪૮ મું પૃષ્ઠ અને ખીચની ગા. ૨૧૨.

વિસેસણુવર્ણની ૧૫૩-૧૫૪ ગાથા નંદીની સાથે સંબંધ ધરાવે છે એમ એના સંપાદક મહાશય માનતા હોય એમ જણાય છે. જે એમનું એમ માનનું સાચું હોય તો નંદીના કર્તા દેવવાચક જિનભદ્રગણિથી ઉત્તરકાલીન નથી એમ કહીત થાય છે. આ જિનભદ્ર ગણિ કેવળ આગમને જ કે કેવળ તર્કને માનનાર ન હતા, પણ આગમાનુસારી તર્કને તેઓ સ્વીકારતા હતા અને એથી તો તેઓ એક સમયમાં કેવલગ્રાનીને એ ઉપયોગ હોય એમ માનતા ન હતા પણ તેમ કરવામાં કંઈ તેમની અભિનિવેશ બુદ્ધિ ન હતી એમ એઓ જાણે વિસેસાયસ્સયભાસ(ગા. ૩૧૩૩)માં કહે છે.

સમ્બંધપરણમાં અબેદવાદ રચાપના માટે અપાયેલી તમામ દલીલો તેમજ કમવાદ ઉપર કરાયેલા તમામ આક્ષેપો વિસેસણુવર્ણમાં નથી. એવી રીતે વિસેસણુવર્ણમાં કમવાદને રચાપના કરનારી તમામ દલીલો અને અબેદવાદને દૂષિત કરનાર તમામ આક્ષેપો સમ્બંધપરણમાં નથી. આ ખાસ નોંધવા જેવી બાબત છે.

જિનભદ્ર ગણિ ઉલ્કૃષ્ટ બ્યાખ્યાકાર હતા એમ કલિકાલસર્વજ્ઞ હેમચન્દ્રસરિએ કહ્યું છે.^૧ આ જિનભદ્ર ગણિએ “ નંદિસૂત્ર ચૂર્ણિ, નિશીથસૂત્ર પર વિશેષ નામની ચૂર્ણિ તથા અનુયોગદ્વારચૂર્ણિ રચી છે” એનો જે ઉલ્લેખ “શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ” (કમાંક ૭૩-૭૫)ના પૃ. ૧૨૩માં છે તે જિનદાસને જિનભદ્ર સમજવાની ભૂલને આભારી છે. એમ ન હોય તો એ પ્રશ્ન ઊઠે છે કે શું જિનદાસગણિ મહત્તરે વિસેસનિસીહચુણિ રચી છે એ ઉપરાંત બીજી કાંઈ વિશેષ ચૂર્ણિ છે કે જે જિનભદ્રગણિએ રચી છે? બાકી એક ચૂર્ણિ વિસેસનિસીહચુણિ પહેલાં રચાયેલી છે, પણ તેના કર્તાના નામની ખબર નથી.

અંતમાં જેમ દિગંબર વિદ્વાનોમાં અકલકે તત્ત્વાર્થશાસ્ત્રવાર્તિકમાં ડગલે ને પગલે અનેકાન્તવાદનો આશ્રય લઈ વિદ્વાનો કર્યો છે તેમ શ્વેતાંબર વિદ્વાનોમાં એવું પ્રશંસનીય કાર્ય કરનારા આ જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણને હું નમન કરું છું.

[૨]

દિગ્ધ-વાચકવર્થ ઉપાસ્ત્રવાતિના તત્ત્વાર્થસૂત્ર ઉપર બાખ્યાનુસારિણી ટીકા રચનારા ‘ગંધર્વહરી’, સિદ્ધસેનગણિના ચુરુ ભાસ્વામી છે. આ ભાસ્વામીના પ્રચુર દિગ્ધ ગણિ છે; એમ સિદ્ધસેનગણિએ આ ટીકાની પ્રશસ્તિમાં કહ્યું છે. આ દિગ્ધગણિ ‘ક્ષમાશ્રમણ’ હતા એમ પણ આ ટીકામાં નિર્દેશાયું છે. વિશેષમાં ભાસ્વામીના ચુરુ અને આ દિગ્ધગણિના શિષ્ય તરીકે સિંહસૂરનું નામ અપાયેલું છે. આ ઉપરથી દિગ્ધગણિ સિંહસૂર-ભાસ્વામી-સિદ્ધસેનગણિ એ કમ દર્શાવાય. દિગ્ધ ગણિએ કોષ ત્રય રચ્યાનું જાણુ-માં નથી. મદલવાદીએ જે ક્ષાદશારનથચક્રવાલ યાને નયચક્ર રચેલ છે એના ઉપર સિંહ ક્ષમાશ્રમણ ટીકા રચી છે. આ ટીકાકાર તે સિંહસૂર હશે એમ કેટલાક કલ્પના કરે છે. (ચાલ)

૧. જુઓ સિદ્ધહેમચન્દ્ર(૨-૨-૩૯)ની સ્વોપજ. બ્યાખ્યા પ્રસ્તુત ઉલ્લેખ નીચે મુજબ છે—
“ ઉપજિનમદ્વક્ષમાશ્રમણ વ્યાસ્યાતાર: । ”

લેખક—સુનિ શ્રી પુણ્યવિજય

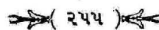
આ સંસારમાં સર્વથી ઠનિષ્ઠ અવસ્થાને ભોગવનારા જીવો નિગોદના નામથી ઓળખાય છે. તેમને ત્રણ યોગમાં માત્ર શરીર જ હોવાથી તેઓ શરીર સંબંધી અનંતી પીડા ભોગવે છે, છતાં અત્યંત અવ્યક્તપણું હોવાથી તેઓ પીડા ભોગવતાં સમભાવ સંપાદન કરી કર્મ ખપાવી શકતા નથી. માત્ર વિપાકોદયવડે જે કર્મ ખપે છે તે જ ખપે છે. તેના પ્રમાણમાં કર્મ બંધાય પણ છે. પ્રાણી સાતના કેટલાક કર્મ પ્રત્યેક સમયે પ્રદેશોદયથી પણ ખપે છે, પરંતુ તેની અહીં વિવક્ષા કરવામાં આવી નથી.

નિગોદ બે પ્રકારની છે: સૂક્ષ્મ નિગોદ અને બાહર નિગોદ. ‘સૂક્ષ્મ નિગોદ’ તે સૂક્ષ્મ વનરપતિકાય જીવો સમજવા. સૂક્ષ્મ પાંચે પ્રકારના રચાવરે પૈકી માત્ર વનરપતિકાય જ નિગોદ છે. અને તે જ એક શરીરમાં અનંત જીવપણું રહેલ છે. બાહીના ચાર (પૃથ્વી, અપ, તેજ અને વાયુકાય) રચાવર સૂક્ષ્મો બો કે અદશ્માદિક ગુણોવડે વનરપતિકાય જોવા છે, પરંતુ તેઓ પ્રત્યેકશરીરો છે અને તેની ગણના વ્યવહારસાધિમાં કરેલી છે.

નિગોદનો બીજો પ્રકાર ‘બાહર નિગોદ’ છે તે કંઠાદિકની માફક સાધારણ વનસ્પતિ તરીકે ઓળખાય છે. કંઠમૂળ, લીલકુલ વિગેરેનો તેની અંદર સમાવેશ થાય છે. તે જીવમય અને ચર્મચક્ષુવાળા જીવોને દસ છે પરંતુ તેની અંદર પણ એક શરીરમાં અનંત જીવોની સ્થિતિ છે. નિગોદ નામ (બંને ગતિમાં) તેના શરીરનું પણ છે. તેવા શરીરો અસંખ્યાતા છે અને દરેક શરીરમાં જીવો અનંત હોવાથી તે બધા જીવો અનંતા છે. કર્મચક્રારના મતે નવ પ્રકારના અનંતા પૈકી સૂક્ષ્મબાહર નિગોદના સર્વ જીવો તેમજ એક નિગોદમાં રહેલા જીવો પણ આક્રમે મધ્યમ અનંતાનંતે વર્તે છે. કોષપણ કાળે સર્વજ્ઞને પ્રશ્ન કરવામાં આવે તો ઉત્તર એ જ મળે કે બાહર અથવા સૂક્ષ્મ એક નિગોદમાં રહેલા જીવોના અનંતમો ભાગ સિદ્ધિપદને પામેલો છે.

બાહર નિગોદ કરતાં સૂક્ષ્મ નિગોદમાં જીવની સંખ્યા વિશેષ છે, એટલે કે અસંખ્યાત ગુણી છે. બાહર જીવોમાં એક પર્યાપ્તિની નિશાએ બીજા અસંખ્યાતા અપર્યાપ્તિ જીવો હોય છે. બંન્નારે સૂક્ષ્મ નિગોદમાં તેથી વિપરીત પણ છે. એટલે કે તેમાં એક અપર્યાપ્તિની નિશાએ અસંખ્યાતા પર્યાપ્તિ જીવો હોય છે.

બે પ્રકારની નિગોદ પૈકી સૂક્ષ્મ નિગોદ તે ‘અવ્યવહારરાશિ’ છે. તેમાં એવા પણ અનંતા જીવો છે કે જે અનંતકાળથી તે જ અવસ્થાએ રહેલા છે અને રહેવાના છે. જેઓ કદાપિ સૂક્ષ્મ નિગોદમાંથી બહાર નીકળ્યા જ નથી, એઓ ગુણમાં બદલાયા અને ગુણમાં મૃત્યુ પામ્યાની પેઠે અવ્યવહારી છે. બાહર નિગોદને ‘વ્યવહારરાશિ’ કહેલી છે, કારણ કે તે જીવો વ્યવહારમાં આવ્યા કરે છે. એક વાર સૂક્ષ્મ નિગોદરૂપ અવ્યવહાર-રાશિમાંથી નીકળેલો જીવ ફરોને સૂક્ષ્મ નિગોદમાં બંધ તો પણ વ્યવહારરાશિએ જ કહેવાય છે. અને તે અચુક કાળે (અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીએ) પાછો તેમાંથી નીકળીને

ખીજી વ્યવહારની જીવનતિમાં જરૂર આવે છે. વ્યવહારશિમાં રહેલા જીવો સર્વે મોક્ષે જવાના છે એવો નિશ્ચય નથી, કારણ કે તેમાં અનાદિ કાળથી બાદર નિગોદ રહેલી છે કે જેનો અનંતરો ભાગ જ મોક્ષે ગયેલ છે અને જવાનો છે. તેમજ વ્યવહારશિમાં રહેલા અનંતા અભવ્ય જીવો છે કે જેઓ કદાપિ મોક્ષે જવાના જ નથી. (અભવ્ય જીવો એવે જઘન્યયુક્ત અનંત છે) તેમજ અવ્યવહારશિમાં રહેલા સર્વ જીવો મોક્ષે જવાના નથી એમ પણ નથી, કારણ કે વ્યવહારશિમાંથી એક જીવ મોક્ષે જાય ત્યારે અવ્યવહારશિમાંથી એક જીવ વ્યવહારશિમાં આવે છે એવો અચળ ક્રમ છે. માત્ર જે જીવો ‘જાતિભવ્ય’ છે અને તથાપ્રકારની સામગ્રીને અભાવે અવ્યવહારશિમાંથી નીકળવાના જ નથી તેથી જ તેને મોક્ષની સામગ્રી મળવાની નથી અને તેવી સામગ્રીના અભાવથી તે (જાતિભવ્ય) જીવો મોક્ષે પણ જવાના નથી; જો સામગ્રી મળે તો તેઓ મોક્ષે જઈ શકે તેવા સ્વભાવવાળા છે. આ જીવોને અભવ્યની કાંટે વળગેલા કહેવામાં આવે છે. અનંત જીવો એવા છે કે જેઓ તત્ત્વ પામ્યા નથી. એઓ અનંતાનંતકાળ નિગોદમાં સંપન્ના કરે છે.

‘સૂક્ષ્મ નિગોદ’ : ચૌદ રાજલોકમાં સર્વત્ર સર્વ આકાશપ્રદેશમાં રહેલી છે. કાબળથી ભરેલી કાબળીની જેમ સકળ લોક આ જીવોથી ભરેલો છે. જેમ પુદ્ગલ વિનાનો કાષ્ટ પ્રદેશ નથી, તેમ આ જીવો વિનાનું પણ કાષ્ટ રથાન નથી, અને ‘બાદરનિગોદ’ તો લોકના અસંખ્યાતમા ભાગમાં રહેલ છે.

સૂક્ષ્મ નિગોદ અને બાદર નિગોદ એ તે જીવોના શરીરનું નામ પણ છે. એક નિગોદમાં રહેલા અનંત જીવોનું શરીર એક જ હોય છે, તેથી તે જીવો પણ નિગોદના નામથી ઓળખાય છે. સમકાળે ઉત્પન્ન થયેલા તે અનંત જીવોની શરીરરચના પણ સમકાળે (સર્વ જીવોની એક સાથે) થાય છે, ઉત્પન્નતાસ નિઃશ્વાસયોગ્ય પુદ્ગલોનું ગ્રહણ અને મૂકવાનું પણ સર્વ જીવોનું સમકાળે એક સાથે છે. અનંત જીવોનું ઔદારિક શરીર એક જ હોવા છતાં તેજસ કાર્મણું શરીર તો તે જીવના પોતપોતાના જુદા જુદા હોય છે, દરેક જીવ પોતપોતાની અવગાહનામાં અસંખ્ય આત્મપ્રદેશવાળો હોય છે અને તેના પ્રદેશોની સંખ્યા લોકાકાશના પ્રદેશ તુલ્ય બરાબર છે. કાષ્ટ પણ જીવ લઘુમાં લઘુ અવગાહના કરે ત્યારે પણ અસંખ્યાત આકાશ-પ્રદેશને અવગાહીને જ રહી શકે છે. જો કે તે તે આકાશપ્રદેશે ખીન્ન અનંતા જીવોના દરેક અસંખ્ય અસંખ્ય આત્મપ્રદેશો હોય છે, તો પણ જીવોને અને પુદ્ગલોને મળીને રહેવાનો સ્વભાવ હોવાથી એક એક આકાશપ્રદેશે અનંતા છૂટા પરમાણુ ભેટી માંડીને યાવત અનંતા પરમાણુના રકષો અને અનંત જીવોના અસંખ્ય અસંખ્ય આત્મપ્રદેશો પરરપરને બાધા કર્યા સિવાય રહી શકે છે. (જેમ એક દીવાના પ્રકાશમાં અનેક દીવાના પ્રકાશો મળી જાય છે તેમ.) તે દરેક જીવના પ્રત્યેક આત્મપ્રદેશે અનંતી અનંતી ક્રમ-વર્ગજીઓ લાગેલી હોય છે. તે વર્ગજીઓ અનંત પરમાણુઓના રકષાની અનેલી હોય છે.

(ચાલુ)

સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન ખાલાશ્રમ-પાલીતાણા.

સં. ૨૦૦૦ ના ફાગણ તથા ચૈત્ર માસની પત્રિકા

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ:—નિયમાનુસાર સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, મુનિવંદન, પ્રભુપૂજા વિગેરે ક્રિયાઓ થઈ રહેલ છે. ફાગણ શુદ્ધિ ૧૩ તથા ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૫ ના રોજ અનુક્રમે સઘળા વિદ્યાર્થીઓ છ ગાઉની પ્રદક્ષિણામાં તથા ગિરિરાજની યાત્રાએ ગયા હતા. ઓળીના દિવસે દરમિયાન એક દિવસે સઘળા વિદ્યાર્થીઓએ એકી સાથે આયળીલ વ્રત કર્યું હતું. છૂટક આંગેલ પણ થયાં હતાં.

આવક:—

	ફાગણ	ચૈત્ર
	રૂ. આ. પા.	રૂ. આ. પા.
શ્રી જનરલ નિર્વાહ ફંડ	૧૫૬-૮-૦	૨૨૬૨-૦-૦
શ્રી ભોજન ફંડ	૨૧૪-૦-૦	૨૬૦-૧૨-૦
શ્રી વાર્ષિક મદદ ફંડ	૧૧-૦-૦	૨૫-૦-૦
શ્રી મુસાફરી ફંડ	૦-૦-૦	૧૦૦-૦-૦
શ્રી ઇનામ ફંડ	૦-૦-૦	૧૦-૦-૦
શ્રી સ્વામી ટ્રસ્ટ ફંડ ખાતે	૦-૦-૦	૩૦૦૬-૦-૦
શ્રી દૂધ ફંડ તિથિ ખાતે	૦-૦-૦	૨૦૨-૦-૦
શ્રી દેરાસર ખાતે	૧૨-૪-૦	૧૫-૦-૦
ગાંધી ચ. મો. વિદ્યાલય ખાતે	૦-૦-૦	૭૮૮૩-૦-૦

જમાણ:—

૧. શેઠ શકરાલાલ ચુનીલાલ	અમદાવાદ.
૨. ગાંધી ચતુર્ભુજ મોતીલાલ તથા ગાંધી હરગોવિંદ મોતીલાલ તરફથી સિદ્ધવડનું ભાતું	ભાવનગર.
૩. બાળુ ભગવાનલાલ પન્નાલાલ	મુંબઈ.
૪. શેઠ ઓતમચંદ રણછોડ	”
૫. બાઈ આધારબેન તે શેઠ મૂળચંદ હઠીચંદની વિધવા	અમદાવાદ.
૬. શેઠ શેનાભાઈ હકમચંદ હા. ધીરજબેન	”

(૨)

૭. ગાંધી વસંતલાલ વજલાલ	મુંબઈ.
૮. પારેખ યુનીલાલ હુર્લેભદાસ	ભાવનગર.
૯. સરસ્વતીબેન સોભાગચંદ દીપચંદ સુરચંદ	સુરત.

નોંધ:—શેઠ નેમચંદ કચરાભાઈ અમદાવાદ. બે પ્રતિકભાણી બુકો નં. ૧૫, ગિરધરલાલ મણિલાલ પાટણ જ. સિ. રહેબી ૧, જ. સિ. વાટકી ૧.

મુલાકાત:—ભાવનગરથી સ્થા. કમિટીના મેમ્બર શ્રીયુત અમરચંદભાઈ કુંવરજી શાહ તથા શ્રીયુત યુનીલાલ હુર્લેભદાસ પારેખ તથા મુંબઈથી સ્થા. કમિટીના પ્રમુખ શ્રીયુત ચતુર્ભુજભાઈ મોતીલાલ ગાંધી તથા શ્રી પ્રાણજીવન હ. ગાંધી જુદા જુદા સમયે સંસ્થાની મુલાકાતે પધારી નિરીક્ષણ કરી ગયા હતા. અન્ય મુલાકાતો:—શેઠ પુરુષોત્તમદાસ પોપટલાલ ચોલીઆ, સાન્ટાક્રુઝ, શેઠ ચીમનલાલ મોહનલાલ-માટુંગા, શ્રીયુત ન્યાલચંદ લક્ષ્મીચંદ વક્રીલ-ભાવનગર, શેઠ રસિકલાલ બાપુભાઈ-પ્રભાસપાટણ, શેઠ પુનમચંદ પોપટલાલ-પાટણ, શેઠ બાપાલાલ રતનચંદ-પાટણ, શેઠ લોગીલાલ જળદાસ-મહેસાણા.

સંસ્થાની વર્ષગાંઠ:—ચૈત્ર શુ. ૧૦ ના રોજ ડૉ. પ્રાણજીભાઈ પાનાચંદ મહેતાના પ્રમુખપણા નીચે સંસ્થાના મકાનમાં વર્ષગાંઠ અંગે મિટીંગ ભરવામાં આવી હતી, જે વળતે તેમણે રૂ. ૧૦૧) દૂધની તિથિની મદદ આપી હતી. બપોરના મોટી પૂજા રાખી હતી તથા વિદ્યાર્થીઓને નિષ્ઠાત્મ આપવામાં આવ્યું હતું.

સ્વામીવાત્સલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડ ખાતે હજી ૭ માસની તિથિઓ ખાલી છે.
ગાંધવારીના આ વિષય સંજોગોમાં ભોજનખર્ચ ઘણા વધ્યા છે. સમાજ તરફ અમારી માંગી રહ્યા છીએ.
જાતે મદદ આપો અને અપાવો.

પ્રશંસાનું પુષ્પ

(રાગ : કબાલી)

પ્રશંસા દેવને બહાલી, પ્રશંસા વેરીને ખ્યારી;
રીઝે છે રાય ને રંક, પ્રશંસાની બલિહારી. ૧
પ્રશંસાથી વધે ઉત્સાહ, પ્રશંસાથી વધે શક્તિ;
પ્રભુનો ખ્યાર મેળવવા, પ્રશંસાથી કરે ભક્તિ. ૨
પ્રશંસાથી વધે છે પ્રેમ, પ્રશંસા દાનની ખારી;
યોગ્યતા પ્રમાણે ભે, પ્રશંસા ધાય તો સારી. ૩
ચૂકે મર્યાદા એમાં તો, પ્રશંસા એ પડે ભારી;
મદમસ્ત ગતાવીને, પતનની યાંપે ચીનગારી. ૪
પ્રશંસા વીરની કરભે, પ્રશંસા દાનની કરભે,
પ્રશંસા કાર્યની કરભે, પ્રશંસા શુભની કરભે. ૫
પ્રશંસા એકની કરીને, પછી નિંદા નહિ કરભે;
વિવેક ખારી ઉઘાડીને, પુશામત ખોટીથી કરભે. ૬
પ્રશંસા સુણી પાતાની, બહુ મલકાઈ ના બંધે;
નિંદા પ્રશંસાનો સાથે, અમર એ ખ્યાલમાં લેશે. ૭

અમરચંદ માવજી શાહ

નવા સલાસદો

૧. શેઠ દુર્લભદાસ અમરચંદ શાહ ભાવનગર વાર્ષિક મેમ્બર
૨. શેઠ પરશોત્તમ માવજી ભાવનગર વાર્ષિક મેમ્બર
૩. શા. ધરમશી દાઉચંદ ભાવનગર વાર્ષિક મેમ્બર
૪. શા. નંદલાલ ત્રિકમજી " " "
૫. શા. મુળચંદ બકારદાસ " " "

ભાઈ જગજીવન છગનસાલનું ખેદકારક પંચત્વ

ભાઈ જગજીવનદાસનો જન્મ-સ. ૧૯૪૧ માં થયો હતો. તેઓ વૈશાખ વદિ બીજના રોજ ઓગણસાઈ વર્ષની વયે ટૂંક સમયની માલંગી ભોગવી સ્વર્ગવાસી થયા હતા. તેઓ સ્વભાવે મિલનસાર અને શાંત પ્રકૃતિના હતા. સેવાભાવી પણ હતા. અંગેની ગોરીજી બિનાલયની કમિટીના મેમ્બર હતા. સભાનો કાર્યથી રંજિત થઈ ધણી વર્ષોથી તેઓ સભાના સભ્ય થયા હતા. અમો સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ ધૃષ્ટી તેમના પુત્ર શાંતલાલ વિગેરે કુટુંબીજનોને દિવાસે આપીએ છીએ.

Reg. No. B, 156

શુકો વેચાણ મંગાવનારને સૂચના

શ્રી ત્રિપણિ શલાકાં પુરુષ ચરિત્રો સેટ, શ્રી ઉપદેશપ્રાસદ બાણાંતરનો સેટ તથા શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનો સેટ મંગાવનારને જણાવવાનું કે-સેટની જે કિંમત ઓછી લેવામાં આવતી હતી તે હવેથી શુક્રમાં જણાવ્યા પ્રમાણે પૂરી લેવામાં આવશે.

શ્રી વૈરાગ્યકેદપલતા ગ્રંથ

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીકૃત આ પલ્લખાં ગ્રંથ અમદાવાદનિવાસી પંડિત સંગવાન-દાસ હરખચંદ તરફથી હાલમાં બહાર પડેલ છે. ગ્રંથ ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનું સ્મરણ કરાવે તેવા તે જ સ્વરૂપમાં બનાવેલો છે. અત્યુત્તમ ગ્રંથ છે. સ્લોકસંખ્યા સાત હજાર છે. કિંમત રૂ. ૬૧ સપેલ છે. તે અમારે ત્યાંથી પણ મળશે. જરૂર મંગાવો ને લાભ થશે.

શ્રી ગુણવર્મા ચરિત્ર ભાષાંતર

મૂળ સંસ્કૃત ઉપરથી પંડિત પાસે શુદ્ધ ગુજરાતીમાં ભાષાંતર કરાવીને પં. શ્રી વીર-વિજયજીના ઉપાશ્રય તરફથી હાલમાં પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. કિંમત આઠ આના. ખાસ વાંચવા લાયક છે. પોરેજ બે આના. જરૂર મંગાવો. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે. સત્તર બેઠી પૂળ કરનારની ૧૭ કથાઓ આમાં છે.

શ્રી નવપદજીની પૂળ-સાર્થ

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી આદિ કૃત આ શ્રી નવપદજીની પૂળ ઘણી જ પ્રચલિત છે. આર્વાંગિલની ઓળી કરનાર માટે દરેક પદના શુભો, વિધિ તથા ચૈત્યવંદન-સ્તવનાદિ વિસ્તારથી આપવામાં આવ્યા છે. હાલમાં તેની ત્રીજી આવૃત્તિ પ્રગટ કરવામાં આવી છે. જરૂર મંગાવો ને લાભ થશે. કિંમત ચાર આના. પોરેજ એક આનો.

પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર-મૂલ. શાસ્ત્રી

મૂળ સૂત્ર દ્વારા પાંચ પ્રતિક્રમણ, નવ સ્મરણ, ચૈત્યવંદન, સ્તવન, સ્તુતિ, છંદ તથા વિધિઓ વિગેરેનો સમાવેશ કરેલ છે. વિદ્યાર્થીઓને ખાસ અભ્યાસ કરવા યોગ્ય છે. કાગળની અતિશય મોંઘવારી છતાં જ્ઞાન-પ્રચારનો હેતુ ભળવવા માટે અમે કિંમત વધારી નથી. છૂટક નકલના આઠ આના. સો નકલના રૂ. ૪૫. પોરેજ ત્રણ આના.

સ્નાત્ર સંગ્રહ અને અષ્ટપ્રકારી પૂળ

આ શુક હાલમાં જ અમે છપાવી છે. તેમાં શ્રી દેવચંદ્રજી તથા પં. વીરવિજયજીના સ્નાત્ર ઉપરાંત પૂર્વીચાર્યકૃત સ્નાત્ર જે હાલમાં પ્રચારમાં નથી તે હાખલ કર્યું છે. તેમાં શ્રી ઋષભદેવનો તે પાર્શ્વનાથનો એમ બે કળશ છે. જેને પાંચ સ્નાત્ર બાણાવવા હોય તેને માટે શાંતિનાથજીના કળશ પણ આ શુકમાં હાખલ કર્યો છે. ત્યારપછી શ્રી દેવવિજયજીકૃત અષ્ટપ્રકારી પૂળ હાખલ કરી છે તે અષ્ટપ્રકારી પૂળ કરતાં દરેક પૂળના પ્રારંભમાં બોલવા લાયક છે. તેમાં તે પૂળ સંબંધી જ વર્ણન છે. ખાસ કંઈ કરવા લાયક છે. કિંમત ત્રણ આના રાખવામાં આવી છે. પોરેજ પોણા આનો. ખાસ મંગાવો.

સુદ્રક: શાહ શલાખચંદ લલ્લભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ. દાશાપીઠ-ભાવનગર